

தமிழிசை ஆதிமுர்முர்த்தி
சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்

ஆசிரியரின் பிற தூல்கள்

1. ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் தமிழிலக்கியம்	1986
2. மொழியியல் நோக்கில் தமிழிலக்கணம்	
முதல் பதிப்பு	1992
இரண்டாம் பதிப்பு	1996
3. வரலாற்று மொழியியல் நோக்கில்	
தமிழிலக்கணம்	1998

ரவணவர் சண்முக. செல்வகணபதி,
எம். ஏ., பி. ஓ. எல்., எம். எம்., எம். பீல்., பி. எச். டி.,

மேற்காதினை விருதுவாரியர்.

தமிழ்ந் நுறை.

அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

கற்பகம் பதிப்பகம்,

தஞ்சாவூர்-613 001.

நூல்பற்றி

பொருள், கீழ்க்

பக்கம்

1--23

*

23--29

29-43

43--65

- நூல் தலைப்பு : தமிழிசை ஆதிமுற்றத்தி
சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்
- ஆசிரியர் : முனைவர், சண்முக செல்வகணபதி,
எம். ஏ., பி. டி. எல்., எம். ஏ. டி., எம். பி. டி., பி. டி. டி.,
தேர்வுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை,
அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
- பதிப்பு : முதல் பதிப்பு மார்ச்சு 1996
- உரிமை : திருமதி மார்க்கண்ணு செல்வகணபதி
- பக்கங்கள் : 66 + 7 = 73
- அச்சகம் : மாணிக்கம் அச்சகம், தஞ்சாவூர்-9.
- விலை : ரூபாய் 20-00
- பதிப்பகம் : கற்பகம் பதிப்பகம்,
2802, நானயக்கார செட்டித்தெரு,
தஞ்சாவூர்-613001.

1. தமிழிசை ஆதிமுற்றத்தி
சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்

முத்தமிழ்-பண்-பத்திமைப் பால்-திருப்புகழ்-
சங்கநடும் முத்திகள்-தமிழிசை ஆதி முற்றத்திகள்-
கருநாடக சங்கநடம்-கருநாடகம்-பழமை-சீகாழி
முத்துத் தாண்டவர்-தில்லைஎட்டங்கள் மாரிமுத்தநாப்
பிள்ளை-சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்-தில்வையாடி
யில்-சீகாழியில்-இராம நாடகம் தோன்றிய குழல்-
முதல் கீர்த்தனை-நூல் அரங்கேற்றம்-பாராட்டுக்கள்-

2. கவிராயரின் படைப்புக்கள்

சீகாழித் தலபுராணம்-காழி அந்தாதி-அனுமார்
பிள்ளைத் தமிழ்-இராம நாடகக் கீர்த்தனை-

3. இராம நாடக இயற்பகுதி

பாயிரம்-இராம நாடகக் கதையமைப்பு-பாலகாண்டம்-
அயோத்தியா காண்டம்-ஆரண்யகாண்டம்-கி. கிந்தா
காண்டம்-சுந்தரகாண்டம்-யுத்தகாண்டம்-கம்ப
ராமாயணம் இராம நாடகக் கீர்த்தனை ஒப்பீடு-
இராமன் சீதை காதல்-குகனூடன் ஐவராஜேயம்-
காமவல்லி வந்தான்-வாலி கோட்ட வரம்-என்
சொல்லினால் சுடுவேன்-இன்று போய் நாளை வா-

4. இராம நாடக இசைப்பகுதி, நாடகப்பகுதி

கீர்த்தனம்-தரு-பிரவேசிக தரு-வருணனை தரு-
மலவாத தரு-சுவாகத தரு-உத்தர பிரிதியுத்தர தரு-
வண்ணத் தரு-தோடயம்-திபதை-இரகங்கள்-
நாட்டை-சைந்தவி-சாவேரி-மத்தியமாவதி-
நாடகப் பகுதி-பாத்திர உரையாடல்-தனக்குத்தான்
உரையாடல்-நாட்டியப் பதங்கள்-சட்டைநாதர் சிந்து-

சேனாதிபாயி து. ஆ. தனபாயி டியன்
 ருன்னாள் இசைத்துறைத் தலைவர்,
 தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
 தஞ்சாவூர்.

தாள் : 15--3--96

அணித்துரை

தமிழ்நாடு ஆதிமும்பூர்த்தி சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்

பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தில் கூத்தும் இசையும் பின்னிப்
 பிணைந்து நின்றன. இசை இவ்வாறல் கூத்து இவ்வாறு என்ற
 நிலை இருந்து வந்துள்ளது. பண்டிடக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட
 “மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்” போன்ற தொன்மையான நாடக
 இலக்கண நூல்கள் அழிந்துபோன போதிலும், இசையுடன் கூடிய
 கூத்து என வழங்கப்பட்ட நாடகம் பண்டு தொடரே எவ்வாறு
 சிறப்புற்று விளங்கியது என்பதை நாம் ஊகிக்கலாம். பிற்காலத்தில்
 மக்கள் வழக்கில்லாத சிற்றிலக்கிய வகையைச் சேர்ந்த குறவஞ்சி,
 நொண்டி நாடகம், திகழ்ச்சிகளில் இசை ஒரு சிறப்பான இடத்தைப்
 பெற்றிருந்தது.

முதன் முதலில் நாடகத்தைக் கீர்த்தனை வடிவில் இயற்றிய
 பெருமை சீகாழி அருணாசலக் கவிராயரையே சேரும். இவரைத்
 தொடர்ந்து கோபாலகிருஷ்ண பரதீயார், இராமசாமி சிவன்,
 நீலகண்ட சிவன் ஆகியோர் நாடகக் கீர்த்தனைகள் இயற்றினர்.

தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கே நாடபெற்ற கதாக்காலட்சேபம்,
 நாடகம் முதலிய திகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்ற முறையில் இராமசரிதத்தை
 இளிய இசைப் பாடல்களாக இயற்றி தமிழள்ளைக்குத் தொண்டு
 புரிந்த பெருமை சீகாழி கவிராயரைச் சேரும்.

சீகாழி முத்துத்தண்டவர், சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்,
 தில்லைவிடங்கள் மாசிமுத்தா பிள்ளை ஆகிய மூவரும், சங்கீத
 மும்பூர்த்திகளான தியாகையர், சியாமா சௌந்தரி, முத்துசாமி தீட்சிதர்

ஆவியோருக்குக் காலத்தால் முந்தியவர்கள். தமிழ்சையில் கீர்த்தனை என்ற இசை உருப்படி வகையை முதன்முதலில் தோற்றுவித்து அவற்றைத் திறமையுடன் கையாண்டு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை சீகாழி முத்துத்தாண்டவர் முதலியோரைச் சேரும். ஆகவே இவர்கள் தமிழ்சையின் ஆதிமும்முத்திகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

அருணாசலக் கவிராயர் பந்திய பல அரிய கருத்துக்களை முனைவர் சண்முக, செல்வகணபதி அவர்கள் "தமிழ்சை ஆதி மும்முர்த்தி-சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்" என்னும் தலைப்பிலான நூலில் விவரித்துள்ளார். கவிராயரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரம், தம் சீடர்களைக் கொண்டு தாம் இயற்றிய கீர்த்தனைகளுக்கு இசை அமைத்த பாங்கு, அவருடைய கீர்த்தனைகள் வவ்வாறு சொல்லியும், பொருள்நயம், இசை வளம் முதலியவை பெற்று விளங்குகின்றன என்பனவற்றை முனைவர் சண்முக, செல்வகணபதி அவர்கள் திறம்பட விளக்கியுள்ளார்.

இந்தூல் இசை கற்கும் மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆசிரியருக்கு எனது பரராட்டுக்கள்.

தஞ்சாவூர்
19-3-96

து. ஆ. தனபாண்டியன்

இறைவனைப் பாடல் மூலம் வழிபடும் மரீனதை தெய்வத் தமிழ் தமக்கு வழங்கியுள்ளது. இசை, நாட்டியம், ஓசியல், கட்டடம் போன்ற கலைகளை வளர்த்த ஆவயங்களில் இலக்கியக் கலையும் சிறப்புடன் வளர்ந்தது. தமிழரின் வாழ்வியல் முறையையும் பண்படையும் இவை வளர்த்து வருகின்றன.

இறைவனைத் தந்தை, ஆண்டவர், தேவமுமை, காதலன் நிலைகளில் நின்று கசிந்துருகிப் பாடிய பாடல்கள் உலக அரங்குகளில் தமிழுக்கு ஏற்றம் தந்து வருகின்றன. இறைவனின் பேராளர்த் பெருவெள்ளத்தில் முழுகிய அருளாளர்கள் தாம் அனுபவித்த உணர்வுகளை யெல்லாம் பிறரும் உணர்பாடல்களாகப் படைத்துத் தந்துள்ளனர். இப்பாடல்களில் காணப்படும் கருத்துச் செறிவும், இசை இன்பமும் காலவெள்ளத்தைக் கடந்து இப்பாடல்களை வாழ்வித்து வருகின்றன.

தமிழகத்தை உலா வந்த இத்தமிழ்சைப் பாடல்கள் அவல்மொழி ஆதிக்கத்தின் விளைவால் தேய்நிறையாகின. தமிழ்நாட்டில் தமிழர் பாடும் இசை அரங்குகளில் தமிழ் 'துக்கடர்' என்றழைக்கும் அவல நிலைக்குச் சென்றது. பாரதி, பாரதிதாசன், அண்ணாமலை அரசர் போன்றோரின் பெருமூயற்சியால் தமிழ்சையின் மறுமலர்ச்சி வித்துத் தோன்றி வளரலாயிற்று. தமிழ்சை ஆதி மும்முர்த்திகளான சீகாழி முத்துத்தாண்டவர், தில்லை விடங்கன் மாசிமுத்துப்பிள்ளை, சீகாழி அருணாசலக் கவிராயரின் படைப்புக்களைத் தமிழ்சை யுலகம் மேற்பும் நன்கறிய மு. அருணாசலம், வரகூர் ஆ. ச. முத்துக்குமாரசாமி போன்றோர் இவர்களின் வரலாறு, படைப்புக்கள் குறித்து அரிய தரல்களை எழுதி வெளியிட்டனர். இம்முயற்சியின் வரலாறுகளைத் தனித்தனியே எழுதி வெளியிட வேண்டும் என்ற ஆவலின் விளைவால் 'தமிழ்சை ஆதி மும்முர்த்தி சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்' என்ற இந்தூல் தோற்றம் பெற்றது.

தஞ்சை வழக்குரைஞர்கள் திரு. டி. என். இராமச்சந்திரன், திரு. வி. எஸ். இராமலிங்கம் அவர்களின் அரிய தொண்டினால் இயங்கி வரும் தஞ்சை பாரதி சங்கத்தின் தமிழ் முதலிஞர் வாழ்வுப்

லாக்கும் என்ற தொடரின் 118-வது அரங்கில் [24-12-95] இப்பொருள் பற்றிப் போகல் வாய்ப்பு எனக் கருதிக் கிடைத்தது இவ்வரங்கில் ஆற்றிய உரை இந் தூலாக தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இத்தகைய வாய்ப்பினை அளித்த பாசதி சடகத்தார்க்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

தமிழ்சை எழுச்சிக்கு அரிய கருவுலமான 'கருணாநிந்த சாக்யம்' என்ற நூலை வழங்கிய தஞ்சை மூ. அபிராமம் பண்டிதர் வழித் தோன்றல், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக இசைத்துறை முன்னாள் தலைவர் போசிரியர் து. ஆ. தனபாண்டியன் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அரிய அடிப்படுத்துரை தந்துள்ளார்கள். கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரின் தந்தனார் சிவத்திரை கீர்த்தனை நூலுக்கு மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தராரிள்ளை தந்த அணிந்துரை போல் இந்நூலுக்கு இவரின் அணிந்துரை பெருமைபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. போசிரியர் அவர்கட்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்விடமன்ற நூல்கள் எழுதிட ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்திடும் எங்கல் கல்லூரி திர்வாகக் குழுத் தலைவர் அவர்கட்கும், செயலாளர் அவர்கட்கும், கல்லூரி முதல்வர் அவர்கட்கும் என் நன்றியினை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலைப் பதிப்பித்த சற்பகம் பதிப்பதிகத்தார்க்கும், நன் முறையில் அச்சிட்டு உதவிய தஞ்சை மாணிக்கம் அச்சகத்தார்க்கும், அச்சப்படியங்களைத் திருத்தி உதவிய என் அன்பு மாணவன் வெ. சத்தியநாராயணமும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோன்ற நூல்களை மேன்மேலும் வெளியிட தமிழ்சை உலகம் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கிட வேண்டுகின்றேன். சீகாழி முத்துத்தாண்டவர், தில்லைவிடங்கள், மாரிமுத்தாப் பிள்ளை ஆகியோரைப் பற்றியும் நூல்கள் வெளியிட விரும்புகின்றேன். தமிழ்சைப் பரிலும் மாணவர்கட்கும் ஆய்வாளர்கட்கும் இந்நூல் துணைபுரியுமென நம்புகின்றேன். இந்நூலில் குற்றம் குறைகள் காணப்படின் அதனை எனக்குத் தெரிவித்து என்னை நெறிப்படுத்துமாறு தமிழ்சை உலகை வேண்டுகிறேன்.

திருவையாறு,
19-3-96.

இவன்,
சங்கமுக. செல்வகணபதி.

தமிழ்சை ஆணியும்மூர்த்தி
சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர்

உலம்புவொடு தூயம் மறத்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறத்தறியேன்
தலத்தீய்க்கிலும் உன்னைப் மறத்தறியேன்
உன்னாமம் என்நாடில் மறத்தறியேன்
உவந்தார்தலை வீற்பவி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு குலை தவிர்ந்தகுள்வாய்
அலந்தேன் அடி யேன் அதி கைக்கெட்டி
வீரட்டாளத் துறையம் மாடு

-திருநாவுக்கரசர்

ஒரு பண்டைய பேரிலக்கிய மொழியாக, சுமார் 2500 ஆண்டு களுக்கு மேலாக நிலவி வந்தாலும்கூட நன்மொழி அமைப்பால், அன்றி விருத்து இன்றுவரை எந்த அடிப்படையிலும் மாறுதலும் இல்லாமல், தற்காலப் பேச்சு மொழியாகவும் இன்று இருந்து வருகின்ற மொழி தமிழ் ஒன்றுதான் என்று சொல்லத்தகுந்தது என்று பிரிட்டன் நாட்டுக் கலைக் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. இந்த வாக்கின் உண்மையை அறிந்து ஒவ்வொரு தமிழனும் பெருமை பெறலாம். உலகில் நிலவி வரும் சுமார் 4000க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளுள் காலத்தால் மூத்த மொழி என ஆறு மொழிகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கிரேக்கம், இலத்தீன், ஹீபிரூ, சீனம், சமஸ்கிருதம் தமிழ் என்பன வாகும். இந்த ஆறு மொழிகளுள்னும் தொன்மையும் தொடர்ச்சியான இலக்கியப் படைப்புக்களையும், பேச்சு வழக்குகளையும் கொண்ட மொழியாகத் தமிழ் நிலவி வருகின்றது இதனாலன்றோ காலத்தால் மூத்த இம்மொழியைக் கன்னித்தமிழ் என்று அழைக்கின்றோம்.

தமிழ் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முக்கூட்டின் ஒருமைப் படைக்கும், பொருள் நிலைக்கு முதன்மைத்தரும் இயற்றியமும், அப் பொருளுக்கு ஒருசு இன்பநாடல் அழகூட்டும் இசைத்தயிலும், அதற்கு உணர்வு நிலையை ஊட்டும் நாடகத் தமிழும் தமிழ் மொழிக்கு வளம் கூட்டும் கூறுகளாகும். இலக்கண இலக்கியக் கூறுகளை இயல் என்றும்; வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசைகளை இசை என்றும்; கதைத்

தழுவி வரும் கூத்தையும், நடனத்தையும் நாடகம் என்றும் அழைக்கிறோம். இம்முக்கூறுகளுள் ஒன்றான இசை, தமிழரின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் உலகிற்கு உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

பண் :

முதல், கரு, உரிப்பொருள்களின் கருப்பொருளும் ஒன்று. இக்கருப்பொருள் பத்து என்று வகையறுக்கும் தொல்காப்பியர் யாழ் என்ற இசையையும் கருப்பொருள்களின் ஒன்றாகக் கருதினார். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், தெய்வம், பாலை என்ற ஐந்திலங்குவிலும் அவ்வவ் திணையின் பெயரால் இசை அழைக்கப்பட்டுள்ளதனையும் அறிகிறோம். மேலும் பாக்கள் நான்கு எனவும், அப்பாக்கள் அடிப்படையில் தோன்றும் இசையைப் பண்ணாத்தி என்றும் இதன் அடிப்படையில் பண் தோன்றும் என்ற குறிப்பினையும் தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார்.

“பாட்டிடைக் கலந்த பொருள் வாகிப்
பாட்டி வியல பண்ணத் தியல்பே”
ரெய்யுளியல் : 173

இவ்வகையில் 103 பண்கள் தோன்றின இதனை,

பெரும் பண் வகை	— 18
பாலையாழ்த்திறன்	— 20
மருதயாழ்த்திறன்	— 15
குறிஞ்சியாழ்த்திறன்	— 83
செவ்வழியாழ்த்திறன்	— 16
யாழறுத்திறம்	— 3
	<hr/>
	103

எனப்பட்டியலிடுவர்.

இவற்றின் அடிப்படையில் 11911 இசை நுணுக்கங்கள் தோன்றின என்றும் சிலப்பதிகார குறிப்பிடுகின்றது.

பத்திணைப்பாடல் :

தமிழுக்கு வளம் கூட்டும் பாவகைகளுள் பத்திணைப் பாடல்களுக்குத் தனிச்சிறப்புண்டு. காரைக்காலம்மையார், திருஞான பம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், ஆழ்வார்கள்,

அருணாதிருநாதர், முத்துத்தாண்டவர், மாரிமுத்தாப்பீயர்களை, அருணாசலக் கவிராயர், கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, வள்ளலார், பாரதி போன்றோரின் பாடல்புகழ்களால் இந்தகுறியைத்தமிழ்மொழிபெற்றது. சேவியர் தனிநாயக அடிகளார் கூறும் கூற்றினை மீண்டு நினைவு கூறுதல் நலம். “ஆங்கிலத்தை வரணிப்பதின் மொழி என்பர், பிராச்சாரத் தூதின் மொழி என்பர், இலத்தீனைச் சட்டத்தின் மொழி என்பர், ஜெர்மனைத் தத்துவத்தின் மொழி என்பர், இத்தாலியைக் காதலின் மொழி என்பர், ஆனால் தமிழைப் பத்தியின் மொழி என்பர். தமிழில் இரங்குவதுபோல் வேறு எந்த மொழியாலும் இரங்க முடியாது” என்கிறார்.

பாவிளால் இறைவனை வழிபடும் மரபு சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான பரிபாடலில் தொடங்கி விடுகின்றது. இதனால் இது ‘ஒங்கு பரிபாடல்’ எனப்பெயர் பெற்றதோ என எண்ண வேண்டியுள்ளது. சிடைத்துள்ள பாடல்களுக்குக் கண்ணகனார், கண்ணகனார், கோவளார், நந்தாகனார், நல்லச்சநனார், நள்ளகனார், நாகனார், பித்தாமத்தர், பெட்டனாகனார், மருத்துவனல்லச் சுதனார் ஆகியோர் இசையமைத்துள்ளனர். ஆனால் பண் சுமந்த பாடல்களைப் படைத்துப் பாடிப் போற்றும் மரபைக் காரைக்காலம் மையார் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார். இவரின் ‘கொக்கைத் திரங்கி’ என்று தொடங்கும் ‘நட்டபாடல் பண்ணின்கம்மந்த பதிகமும் ‘எட்டியிலவம்’ என்று தொடங்கும் இந்தளப் பண்பதிகமும் இம்முறைவில் அமையும் தலை பதிகங்களாக விளங்குகின்றன. இதனால் இவை திருவாலங்காட்டு முதல் திருப்பத்திக்கன் என்ற பெயருக்குரியவரையின பிற்காலத்தில் திருமுறை’ வகுத்தோர் ஞான சம்பந்தர் பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாக்கிய பொழுது நட்ட பாடலில் முதல் திருமுறையையும் இந்தளப்பள்ளியில் இரண்டாம் திருமுறையையும் தொடங்கினர். திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரத்தில் 19 பண்களும், திருநாவுக்கரசரின் பதிகங்களில் 10 பண்களும் சுந்தரர் தேவாரத்தில் 17 பண்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. 103 பண்களில் 23 பண்கள் மூவர் தேவாரங்களில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஒன்பதாம் திருமுறையில் திருவிசைப்பா என்ற இசை வகை காணப்படுகிறது. இதில் நட்டபாடல், புறநீர்க்கை, சான்றபாணி, சுந்தராய் பஞ்சமம், இந்தளம் என்ற பண்கள் இடம் பெற்றுள்ளன

பண்ணிகு ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்ட நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தத்தில் உள்ள நான்கு ஆயிரங்களில் மூன்றாவது ஆயிரம் தமிழ் எஞ்சிய மூன்று ஆயிரங்களும் இசைப் பாக்களாக அமைந்துள்ளன. பெரியாழ்வார் பாலைக் கருத்தில் உட்குறி மணிகளைத்

தாளமாகக் கொண்டு பலவாண்டு படிவார்' என்பர். பன்னோடு பாடப்பட்ட இப்பாசரங்கள் இன்று ஒதப்பட்டு வருகின்றன.

'கோதை இன்னிசையால் சொன்ன மானை'

'குலசேகரன் இன்னிசையில் மேவிச் சொலியை இள்தமிழ்

மானை'

'பண்ணாற் பாடல் பத்தும் பயில்வார்க்கு'

என்றதொடர்கள் இவை இசைப்பாக்கள் எண்சொன்றுகளுக்கின்றன. இம்மூவாயிரம் இசைப் பாடல்களில் ஐம்பது கர்னாடக இராகங்களும் ஐந்து தாளங்களும், பத்தொன்பது தமிழ்ப்பண்களும் நான்கு தமிழ்த் தாளங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை பன் தாளங்களுடன் பாடப் பட்டதனை அழகிய மணவாளப் பெருமான் 'தீவ்விய பிரபந்தத் திற்கும்' எழுத்து, அகச, சீர், தள, அடி, தொடை, யாப்பு, பன்னிசை தாளம் முதலிய செய்கோலம் உண்டு" என்று குறிப்பிடுவதின் மூலம் அறிவலாம். கி.பி. 1885 வெளியிடப்பட்ட தீவ்வியபிரபந்த பதிப்பில் நம்மாழ்வாரின் பாசரங்களில் மட்டும்,

1. முதிர்ந்த குறிஞ்சி	10. பாலை யாழ்
2. செகுந்தி	11. கட்டபாடை
3. இத்தளம்	12. வியத்தம்
4. தக்கராகம்	13. கொல்லி
5. நாட்டம்	14. புறநீர்மை
6. பழத்தக்கராகம்	15. சீராமரம்
7. பஞ்சமம்	16. தக்கேசி
8. கைசிகப் பாலையாழ்	17. குறிஞ்சி
9. தட்டராகம்	18. கைத்தரகம்
	19. பழஞ்சாரம்

என்கிற 19 பண்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தேவாரத்தில் காணப் படாத ஏழு பண்கள் மீண்டு இடம் பெற்றுள்ளன.

1. கைவளம்	5. பியந்தை
2. அந்தாளி	6. குறண்டி
3. தேடி	7. முதிர்ந்த இத்தளம்
4. கவ்வாணம்	

மேலும் ஏறொத்து, இடையொத்து, தடையொத்து, ஒன்பதொத்து என்ற தாளவகைகளும் காணப்படுகின்றன.

திருப்புகழ் :

தான் இலக்கியமாகத் திருப்புகழ் அமைந்துள்ளது. அருள அகிலவர் பாடிய திருப்புகழில் 1324 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

பக்திச்சுவை, இசைய நுணுக்கம், சொல்வளம், பொருள் நயம், அற்புதமான சொற்கட்டுகள் ஆகிய பல்வேறு அம்சங்களையும் ஒருங்கே பெற்றுத் தன்னிகரற்ற விளங்குவது திருப்புகழ் ஒன்றே யாகும்' என்று குறிப்பிடுவர். 'திருபுகழ் 1250 பாடல்களில் 857 சந்தங்களும் அவற்றில் 178 வய அமைப்புகளும் தென்படுவதனை முனைவர் அக்யாற்கண்ணிகட்டுகிரார் 'வயவியலை சச்சிதானந்த சுவாமி, காஞ்சிபுரம் நன்னாப்பிள்ளை, சித்தூர் கப்பிரமணியபிள்ளை, திருவிழிழலை கப்பிரமணியபிள்ளை போன்றோர் இதனைச் சிறப்பாக இசையமைத்துள்ளனர்.

சங்கீத மும்மூர்த்திகள் :

இன்றைய இசை உலகில் மும்மூர்த்திகள் என்ற வழக்கு தியாகையர் (1767-1847), சியாமா சால்திரி (1782-1827), முத்துச் சுவாமி தீட்சதர் (1776-1835) என்ற மூவரையும் குறிக்கும். இம் மூவரும் திருவாரூரில் பிறந்து இசையுலகிற்குப் பெருந்தொண்டாற் தியுள்ளனர். இன்றைய இசைவாணர்கள் பெரும்பாலும் இவர்தம் கீர்த்தனைகளை இசைத்து வருகின்றனர். இவர்களின் பாடல்கள் தெலுங்கு, சமஸ்கிருத மொழிகளில் உள்ளன ஒரு சில தமிழிலும் உள்ளன. இவர்களில் தியாகாச்சுருடைய கீர்த்தனை பெரு வழக்காக இன்று பயின்று வருகிறது. குருசிலிய முறையில் இவர்தம் கீர்த்தனைகளைப் பயின்று மேடைப் படுத்தி வருகின்றனர். திருகூலையாற் தில் பருள பஞ்சமிவன்று இவருக்கு ஆராதனை செய்யப்படுகிறது. ஆராதனை நாளன்று நாட்டை, ஆரீ கெள, வரளி ஸ்ரீ இராகங்களில் அமைந்த பஞ்சரத்தின கீர்த்தனையை இசைவாணர்கள் ஒன்று சேர்த்து பாடும் முறை இன்றும் காணப்படுகிறது. கீர்த்தனைகளில் சங்கீத பேரடும் முறையைத் தியாகராசர் தான் முதன் முதலில் நிர்ணயித்ததாகவும் கூறுவர் 'கமர் 886 கீர்த்தனை களையும், பிரகலாத பக்தி விஜயம், சீதாசாம விஜயம், தவாகா சகித்திரம் முதலிய இசை நாடகங்களையும் பாடல்களும் உள்ளன.

முத்துசுவாமி தீட்சதர் முருகனின் அருள் பெற்று 'குருகு' என்ற முத்திரையோடு கீர்த்தனைகளைப் பாடியுள்ளார். கமலாம்பா தவாவர்ணம், அபயாம்பா தவாவர்ணம், சிவா தவாவர்ணம், பஞ்சாயக ஸ்தலகிருதிகள் தவகிரக கிருதிகளைப் பாடியுள்ளார். 'ஆனந்த தாம்குதவரீஷினி' இராகம் பாடி மழை பொழிய வைத்தார் என்பர். தஞ்சை நால்வர் என்று போற்றப்படும் சின்னையா, பெண்ணையா, சிவானந்தம், வடிவேலு என்ற இவரின் மணவர்களாவர்.

சியாமா சௌந்திரி சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, மொழிகளில் சுமார் 300 விருதிகளை இயற்றியுள்ளார். ஆளத்த ஸ்பர்ஷி இரகத் வத மிகச்சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார். 'சியாமா கிருஷ்ணா' என்ற முந்தினையோடு இவரது கீர்த்தனைகள் அமைந்திருக்கும். அந்த, அணாகத, எடுப்புடன், சொற்களை, பொருட்சுவை இசை நயத்துடன் அமைந்திருக்கும். சுப்பராய சௌந்திரி, நாயக்கப்பாடி பஞ்சநாயகர் அலகுச் சிருஷ்ணயர் முதலியோர் இவரது மாணவர்களாவர்.

இம்மூவரையும் மும்மூர்த்திகள் என்று அழைப்பர். ஊவ வலனாவ பக்திப் பாசரங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. இவர்களின் காலத்திலும், சிற்சிலத்திலும் இசைவாணர்களால் இவர்களின் கிருதிகள் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழிசை ஆதி மும்மூர்த்திகள் :

தேவார மூவர் என்றும் 'மூவர் முநிவகன்' என்ற வழக்கு ஞான சுப்பந்தர், நாலக்கரசர், சுந்தரனாக் குறிப்பது போல் தமிழிசை ஆதி மும்மூர்த்தி என்ற வழக்கு, சீகாழி முத்துநாண்டவர் (கி. பி. 1625-1625) சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் (கி. பி. 1711-1779) உபயை விடங்கன் மாரிமுத்துப்பிள்ளை (கி. பி. 1712-1787) என்ற மூவரையும் குறிக்கும். இவரோடு கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரார் (கி. பி. 1811-1881) சேர்த்துத் தமிழிசை நால்வர் என்றும் தமிழ்க் கீர்த்தனை ஆசிரியர் முதல் நால்வர் என்றும் உணர்ப்பர். ஆதிமும்மூர்த்திகள் சங்கீதமும் மூர்த்திகளின் காலத்திற்கு முந்திய வர்களான ஆவர், தியகையர், சியாமா சௌந்திரி, முத்துசாமி தீட்சதரின் காலத்திற்கு முன் இசைவாணர்கள் தேவாரம், திவ்விய பிரபந்தம், திருப்புகழ் ஆதிமும்மூர்த்திகளின் பாடல்களைத்தான் பாடி விடுக்க வேண்டும். மேலும் தியாகையர், சியாமா சௌந்திரி, முத்துசாமி தீட்சதர் மூவரும் தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். இவர்கள் சிறந்த பக்திமாண்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். திருவாரூர், திருகாவையாறு, எட்டையபுரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற தலங்களிலுள்ள இறைவழிபாட்டாளரும், இசைவாணர்களின் இசைநுட்பத்தையும் தங்கு அறிந்திருப்பார்கள்கள், இராயப்பிரமத்தின் மகளை தியாகராமம் தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர். தமிழ்நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த தெலுங்கு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். திருகாவயாற்றுக் கோவிலில் மேனக்காரர்களும்; தேவார ஒதுவர் மூர்த்திகளும் இசைத்த இன்சுவை தங்கு கேட்டிருப்பார். இவர் தெலுங்கு மொழி போக ஆந்திர நாட்டில் சென்று தெலுங்கு இசையைக்கற்றாரிலைவ தியாகாரருடைய தயார் அருணாசலக் கவிராயருடைய இராம

நாடகத்தைப் பாடி தாலாட்டினார் என்பார்கள்கள். விண்ண நித்தகர் சொல்லி வெங்கடராமனையார் அவர்களிடம் தியாகராயர் இளங்கையப் பவீன்றாலும் அவர் அன்று கேட்டதும் இரசித்ததும் தமிழ்க் கவையத் தான் என்பதனை தங்கு உணரலாம். நயலாப்பாக்கம் அன்னமார் சாரியார் (1424-1503) சங்கீதப் பிரமணர் என்று போற்றப்படும் புரந்தரநகர் (1484-1554) இவர்களின் இசைகையத் தியாகராயர் குருவின் மூலமே அல்லது பிறரின் மூலமே அறிந்திருக்கலாம். சீகாழி, பத்தாசல இராமநாதர் போலியோவின் இசைக்கிருதி களையும் அறிந்திருக்கலாம். இவைகளை அறிந்தலோடு நான்சேறும் ஞானமூர்த்தி ஆலவழிபாட்டில் இடம் பெற்ற தமிழிசையும் அறிந்திருப்பார் என்பதும், உண்மையே. அப்போது சீகாழி முத்துத் தாண்டவர், அருணாசலக் கவிராயர் மாரிமுத்துப்பிள்ளை, கீர்த்தனைகளையும் இவர் அறிந்திருப்பார்.

இவரைப் போலவே தீட்சதரும், சௌந்திரிகளும் அறிந்திருப்பார்கள்கள். சங்கீத மும்மூர்த்திகளின் காலத்திற்கு முற்பட்டவர்களாகவும் சங்கீத மும்மூர்த்திகளால் அறிவப்பட்டவர்களாகும். தமிழிசையில் கீர்த்தனை என்ற இசை உருப்படி வகைகளைத் தொற்று வித்தவர்களாகவும், கீர்த்தனைகள், பதங்கள் என்ற வகைகளை தங்கு கைப்பாண்டவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். இவர்களின் கீர்த்தனைகள் சங்கீத மும்மூர்த்திகளின் காலத்திற்குப் பின்பும் வழக்கில் இருந்தமையால் "தமிழிசை ஆதிமும்மூர்த்திகள்" என்று வழங்கப்படலாயினர்.

கருநாடக சங்கீதம் :

இன்று வழங்கப்பட்டு வரும் இசையைக் கருநாடக இசை என்று அழைக்கிறோம். இந்தியாவில் வழங்கப்பட்டு வரும் இசைகைய இத்துஸ்தானி இசை, கருநாடக இசை யென இரண்டு வகையாகப் பிரிப்பர். வடஇந்தியாவில் வழங்கப்படும் இசையை இந்தூஸ்நானி என்று, தென்னிந்தியாவில் வழங்கப்படும் இசையைக் கருநாடக இசை என்றும் அழைக்கிறோம். கருநாடக இசை என்று தொடரில் வரும் 'கருநாடகம்' என்ற சொல் எதனைக் குறிக்கும்? கருநாடகம் என்ற சொல் கன்னட மாதிலுள்ள இன்று குறிக்கின்றது. எனவே கருநாடக இசை என்ற தொடரில் வரும் கருநாடகம் என்பதற்கும் கன்னட நாட்டிற்கும் தொடர்பு உண்டா? தமிழ்நாட்டு வழங்கப்பட்டு வரும் இசைக்குக் கருநாடக இசை என்று அழைக்கப்படுவதன் காரணமென்ன? இது என்னிவற்றது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது? தமிழிசையும் கருநாடக இசையும் ஒன்று? தமிழ், நாட்டு

மக்களுள் ஒரு பிரிவினரான மோகக்காரர் அகிலது இசை வேளாளர் என்பவர் யார்? இவர்கள் இப்பெயர் பெறுதலுக்கு என்ன காரணம் என்பன போன்ற பல வினாக்களை மு. அருணாசலம் அவர்கள் எழுப்பி அதற்கு விடைபும் கண்டுள்ளார்கள். கருநாடகம் என்பது இன்று ஒரு மாநிலத்தின் பெயராக இருந்தாலும் அதற்கும் கருநாடக இசையில் உள்ள 'கருநாடகம்' என்ற சொல்லுக்கும் தொடர்பில்லை. கருநாடக நாட்டார் பேசுவது கன்னடமொழியாகும். கர்நாடக இசையென்றும் தாம் அழைக்கும் கீர்த்தனைக்கணும், இசை உருப்படிசுரிலும் கன்னடமொழியில் அமைந்தவை அல்ல ஆனால் சங்கீதப் பிதாமகர்' என்று போற்றப்படும் புரந்தரதாசர் கர்நாடக மாநில புரந்தர கட்டம் என்ற ஊரில் மத்துவப் பிராமண குலத்தில் தோன்றியவர் ஆவார். இவர் கன்னடம், சமஸ்கிருத மொழிகளில் இசை உருப்படிகள் நிறைய பாடியுள்ளார் மாயாமலை கௌளை இராகத்தின் மூலம் இசைப் பதிர்பி பெறும் முறை இவரால் தான் தொடங்கப்பட்டது. இசை கற்பவர்களுக்குரிய - சராவளி, அலங்காரம், கீதம், தாயம், குளாதி, பிரபந்தம், போன்றவற்றை இவர் அமைத்துத்தந்துள்ளார் இதனால் இவர் 'சங்கீதப் பிதாமகர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஆனால் இவரின் கன்னட இசை இலக்கிய அமைப்புகளால் கருநாடக இசை என வழங்கலாயிற்று என்ற கூற்று பொருத்தமற்றது ஏன் எனில் புரந்தரதாசருடைய காலத்திற்கு (1484-1564), முன்பே கருநாடக இசை என்ற வழக்கு நிலவி வந்து விட்டது.

கர்நாடக இசை என்ற தொடரட்சியை முதன் முதலில் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தக்காளத்தின் ஒரு பகுதியை ஆண்ட 'ரோமேகவர பூலோகமல்லன்' (1116-1127) என்பவரின் தன் எழுதிய 'மானசோல்லாசம்' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் இந்திய இசையை ஒரு கூறாகக் கருந்திய இசையை இந்துஸ்தானி என்றும், தென்னிந்திய இசையைக் 'கருநாடகம்' என்றும் அழைத்தார். அன்ற முதல் வட நாட்டார் தென்னாட்டு இசையைக் கருநாடக இசையென அழைக்கலாயினர். எனவே 'கருநாடகம் சங்கீதம்' என்ற வழக்காறு புரந்தரதாசருக்கு முன்பே வழங்கி வரலாயிற்று என்பதைத் தென்னிந்திய உணர் முடிசின்றது.

இன்று வழங்கும் கர்நாடகம் என்பதற்கு 'கரிய மண்பூமி' என்பது பொருள் என்று டாக்டர் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் இன்றும் தமிழர்களின் பேச்சு வழக்கில் 'நீ கத்த கர்நாடக மாக இருக்கிறாய்' என்ற தொடர் கவராயப்படுகிறது. இதில் 'வரும் கர்நாடகம் என்பதற்குப் 'பழமை' என்ற பொருள் கூறப்படுகிறது. இவ்வழக்காலும் இன்றும் கன்னட நாட்டைக் குறிக்கவில்லை.

எனவே கர்நாடக இசை என்பதற்குப் பழமையான இசை என்பது பொருளாக அமைகிறது எனலாம் பூலோகமல்லன் குறிப்பிட்ட தெற்கத்திய இசை பழமையான இசை என்ற பொருளிலும் கூறி யிருக்கலாம். ஏன் எனில் ஒரு காலத்தில் பரததேசம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியான இசை நிலவி வந்துள்ளது. பல்வேறு அரசியல் மாற்றங்களால் வடநாட்டில் நிலவிய இசை தன்னிலையிலிருந்து மாறியது. மாறாத பண்புடையதாகத் தமிழிசை தென்னிந்தியாவில் நிலவியதால் இவ்விசைகளைக் 'கருநாடக இசை' என அழைக்கலாயினர்.

கருநாடகம்-பழமை

சிலப்பதிகாரத்திற்கு எழுதப்பட்ட அடியார்க்கு நல்லார் உரை யின் மூலம் பழந்தமிழ் இசை தூல்களான மதிவாளர் நாடகத்தமிழ் தூல், அறிவாளரின் பஞ்சமரபு, ஆதிவாயிலாரின் பரதசேனாபதியம், சிகண்டியாரின் இசைதுணுக்கம், வாமனேந்திரசின் இந்நிரகாளியம் போன்ற நூல்களைப் பற்றி அறிகிறோம். இவற்றில் பஞ்சமரபு நூல் இன்று கிடைத்துள்ளது. வளமான இசை இலக்கண நூல்களைப் பெற்றிருந்தோம். அடியார்க்கு நல்லாரும், அரும்பத உரை நூலாரும் (கி. பி. 13 நூற்) சிலப்பதிகாரத்தில் கூறும் இசைக்குறிப்பும் மேற்கோள்களும் தமிழிசை வளத்தைக் காட்டுவனவாக அமைத் துள்ளன. ஏழு இசைகளைப் பன்னிரு இராசிகளில் நிலை நிலுத்தும் நிலையை ஆய்ச்சியர் குரவை உரைக்கிறது.

ஆய்கு

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தார்

எழுவரிளம் கோகையார்

என்று தன் மகளை நோக்கித்

தொன்றுபடு முறையான் திறுத்தி

இடைமுது மகள் இயர்க்குப்

படைத்துக் கேட பெயரிடுவான்

குடமுதல் இடமுறையார்க் குரல் துத்தம்

கைக்கிளை உழைகிளி விளரி தரமென

விசிதகு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே.

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சிலப்பில் காணப்படும் இவ்விசைக்குறிப்பில் 'தொன்றுபடு முறையான்' என்ற தொடர் தமிழிசையின் தொன்மையை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. இத் தொன்மையைக் கருநாடகம் என்ற சொல் உணர்த்துகிறது.

சமஸ்கிருத மொழியில் பாதரின் பரத சாஸ்திரம், மதங்க முனி வரின் பிருகத்தேசி (கி.பி. 9 நூற்) சாரங்க தேவரின் (1210-1247) சங்கீத ரத்னாகரம், பூலோகமல்லரின் (1111-1127) மாணசோல்லரசம் தந்திரதேவரின் அபிநயதர்ப்பணம் போன்ற நூல்கள் இருந்துள்ளன. பூலோகமல்லரனுக்குப் பின்பு வாழ்ந்த சாரங்க தேவர் தேவாரப் பண் களான இந்தளம், காத்தார பஞ்சமம், தட்டாரகம், பஞ்சமம், தக்க ராகம், தக்கேசி, தட்டபாடை, ஜெளசிகம், செவ்வழி, செத்துகுத்தி காத்தாரக்குறிஞ்சி, தேவாரவர்த்தினி, மேகராசக்குறிஞ்சி பற்றி சங்கீத ரத்னாகரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சாரங்கதேவர் காஷ்மீர தேசத்தவர். எனவே காஷ்மீர நாட்டுக்காரர், தமிழகையைப் பற்றி இந்த அளவிற்கு அறிந்துள்ளமைமைய உணரலாம். பூலோகமல்ல ரனுக்கு முற்பட்டவரான மதங்கமுனிவரின் பிருகத்தேசியில் தக்க ராகம், தட்டாரகம், காத்தார பஞ்சமம், சாதரி, தேவாரவர்த்தினி என்ற தேவாரப் பண்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சங்கீத இரத்னா கரத்திலும், பிருகத்தேசியிலும் 'தேவார வர்த்தினி' என்ற ஒரு பண் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சையை ஆண்ட இராசராசசேழன் (987-1014) திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்க ஆலயந்தோறும் ஏற்பாடு செய்தமைமையக் கவ வெட்டுக்கள் உரைக்கின்றன. தஞ்சை இராசராசேசுரம் பெருவுகட யார்க்கு ஒதுவார்கள் நற்பத்தொன்மரையும் உடுக்ககவாசிப்போள் ஒருவனையும் கொட்டிமத்தளம் வாசிப்போள் ஒருவனையும் நியமித்தமையும், அவர்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்பட்ட விபரங்களையும் பெருவுகடயார் கோவில் கவ்வெட்டுக்கள் உரைக் கின்றன. முதலாம் குலோத்தங்கச் சேழனின் தளபதி கருணா காத்தொண்டையாள் கவிக்க நாட்டை வெற்றிக் கொண்டமைமையக் கவிக்கத்துப்பரணி கூறுகிறது. இந்நூலில் முதலாம் குலோத்தங்கச் சேழன் (கி.பி. 1070-1120) இசைத்திறன் மிக்கவனாகத் திகழ்ந் துள்ளார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் தேவியரும் ஒருத்தி 'ரழிகை வல்லி' என்ப பெயருடையவராகத் திகழ்கிறார். எனவே பூலோகமல்லர் கருநாடக இசையெனக் குறிப்பிடுவது பழந்தமிழ்ப் பண்ணிசையே என்று உணரலாம். இப்பண்ணிசை தேவாரத்தின் மூலம் காஷ்மீரம் வரை பரவியிருந்ததைச் சாரங்கதேவரின் சங்கீத இரத்னாகரம் மூலம் அறிகிறோம். அவருக்கு முன்பிருந்த மதங்க முனிவரும் குறிப்பிட்டமையால் இப்பண்ணியைத் தொன்மைமையும், இத்திவத் திருநாடெங்கும் பரவியிருந்தமைமையும் அறியலாம். எனவே பூலோகமல்லர் தென்னிந்திய இசையைக் கருநாடகம் என்றார். 'கருநாடகம்' என்பதற்குப் 'பழமை' என்ற பொருள் இருப்பதால் பழமையான இசையென்றும், முகமதியர்களின் இசைக் கலப்பால்

வடஇந்திய இசையை இந்துஸ்தானி என்று குறிப்பிடும் வடநாட் டார் பழமையான தென்னிந்திய இசையைக் கருநாடகம் என்றனர். தமிழ்நாட்டார் வடநாட்டார் குறிப்பிடும் கருநாடகம் என்ற சொல்லை ஏற்றனர். எனவே கருநாடக இசை என்பது தமிழிசையே என்று உணரலாம்.

சீகாழி முத்துத்தாண்டவர் (கி. பி. 1525-1625)

தமிழகை ஆதிமும்மூர்த்திகளுள் முதலாவதாக சீகாழி முத்துத் தாண்டவர் திகழ்கிறார். இவர் தமிழ்க்கீர்த்தனை இலக்கிய மூண் ணோடியாகவும், தமிழ் நாட்டியப் பதத்தின் தந்தையாகவும் திசழ் கிறார். இவரின் கீர்த்தனைகளையும் நாட்டியப் பதங்களையும் இன்றும் இசைவாணர்களும் நாட்டியக் கலைஞர்களும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

சீகாழியில் இசையேனார் மாபில் தோன்றி, இளமையில் சங்க ம நோயினால் வீழ்க்கப்பட்டு இறைவியின் திருவருளால் சிதம்பர தரிசனம் செய்யச் சென்று, அங்கு இறைவன் சன்னதியில் 'பூலோக கவிவாசகி சிதம்பரம்' என்று தொடங்கும் பவப்பிரியா இராகத்தில் ஐம்பை தாளத்தில் உள்ள கீர்த்தனையை முத்துத்தாண்டவர் பாடினார். இதுவே தமிழில் தோன்றிய முதல் கீர்த்தனை இலக்கிய மாகும். என்பது ஆண்டு காலம் வாழ்ந்த முத்துத்தாண்டவர் தினந் தோறும் சீகாழியிலிருந்து சிதம்பரம் சென்று இறைவனது அருள் நினைவைப் பாடி நாள்தோறும் பாடிக்காசல் பெற்றார்.

இவர் பாடிய கீர்த்தனங்களுள் இன்று வரை 60 கீர்த்தனங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை இருபத்தைந்து இராகங்களில் ஏழு தாள வகைகளில் அடங்கியுள்ளன. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அமைப்புகளுடன் உள்ளன. தமிழ் வாக்கேயக்காரர் என்ற சிறப்பிற் குரியவராக விளங்குகிறார். இவர் சிதம்பர நடராசரைத் தவிர வேறு ஒருவர் வீதம் பாடவில்லை. மாணிடம் பாடாதவராக விளங்குகிறார். இவரின் கீர்த்தனைகளில் முத்தினர் கிடையாது. கீர்த்தனைகளுக் குள் ஐதிகடோர்வைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியவராகவும் திகழ்கிறார்.

இவர் பாடிய நாட்டியப் பதங்களுள் 25 இன்று கிடைத்துள்ளன. இவை பன்னிரண்டு இராகங்களில் அமைந்துள்ளன. நாயகநாயகி பாவத்தி, சிருங்காரசந்தை மயமராகக் கொண்டு, இரத்திராகக் களில் சவுக்கத்தாளத்தில், பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து நாட்டியபாவனைக் கேற்ற பொருளமைப்போடு கூடிய 'தமிழ் நாட் டியப்பத்தின் தந்தையாகவும் இவர் விளங்குகிறார். இவரின் 'தெரு

வில் வரானோ பள்ளைச் சற்றுத் திரும்பிப் பாரானோ' என்ற பதம் நாட்டிய மேடையில் சிறப்பாகப் பலரால் ஆடப்பட்ட ஒன்றாகும்.

தமிழகச் சூழிழந்தியாக வியங்கிய முத்துத்தாண்டவரின் கீர்த்தனைகள் அண்ணாமலைப்பக்கலைக் கழகத்தின் மூலம் திருப்பரம்புரம் குழலிசை வித்தகச் சாயிநாதப் பிள்ளை அவர்களால் காப்படுத்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தில்லை விடங்கன் மாரிமுத்தாப் பிள்ளை
(கி. பி. 1712-1787):

தமிழகச் சூழிழந்திகளுள் இரண்டாமாட்டம் பெறுபவராகத் தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்தாப்பிள்ளை திகழ்ந்தார். இவர் கி. பி. 1712-ஆம் ஆண்டில் நாளை காவியேயில்லத் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த தில்லையாடியில் சைவவேளாளர் மரபில் தெய்வப் பெருமான் பிள்ளையின் மகனாகப் பிறந்தார். சிவகங்கைத் தேசிகரிடம் தமிழ்க் கல்வியும் சமயக் கல்வியும் பெற்றார். குருவிடம் சிவதீக்கையப் பெற்றார். பன்னிரண்டாம் அகவையில் கவிபரமும் வல்லமம் பெற்றிருந்தார். பன்னிரண்டாம் அகவையில் அம்பலத்தாள் வீது கவிபாடி கண்பார்வையில்லா ஒருவருக்கு கண்பார்வை வரச்செய்து 'கண் கொடுத்த மாரிமுத்தாப்பிள்ளை' என்ற சிறப்பினையும் பெற்றார்.

மாரிமுத்து என்ற மங்கை நல்லாளை மணமுடித்து, தெய்வக் கன் பெருமான், சுப்பராயன், குமாரசாமி என்ற மூன்று மகன்களுக்குத் தந்தையானார். தெய்வங்கப் பெருமான் உள்மத்த நிலையை அடைந்த பொழுது இறைவனது திருவருளால் 'புலியூர் வெண்பா' பாடி உள்மத்த நிலையைப் போக்கினார். மேலும் சிதம்பரேசுவிரவிரிந்துது. தில்லைப்பள்ளி, வண்ணம், வகுணாபுரிக்குறவஞ்சி நாகபந்தம், இரதபந்தம், அநீதி நாடகம், தமிழிசைச் சீர்த்தனங்கள், சிங்கரவேலர் பதிகம் போன்ற சிறப்பான பாடப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

இலர்பாடிய கீர்த்தனைகளுள் இன்று 25 கீர்த்தனைகள் கிடைத்துள்ளன. இவை 17 இராகங்களில் ஐந்து தாளங்களில் அமைந்துள்ளன. நாட்டியத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சில கீர்த்தனைகள் உள்ளன. கீர்த்தனைகளில் 'நிந்தா ஸ்துதி' அமைந்த கீர்த்தனைகள் பாடும் மரகப இவர் தொடங்கி வைத்துள்ளார். 'என்ன பிறையு உன்றன் பிறையுபயா' என்ற வேளாவளி இராகக் கீர்த்தனமும், 'என்ன காரியத்துக்கு இந்தப் பேயாண்டிமேல் இச்சை கொண்டாய்

மகளே' என்ற கீர்த்தனமும் இவ் வகையில் சிறப்புடன் வியங்குவன வாக உள்ளன. 'ஏதுக்கித்தனைமோடி' என்ற தொடங்கும் பாடலும் 'என்ன காரியத்துக்கிறத பேயாண்டி மேல்' என்று தொடங்கும் பாடலும் பத இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றன. அம்பிகை சிவகாம கந்தரிமேல் ஒரு கீர்த்தனமும் பாடியுள்ளார். 75 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்த இவர் 1787 இல் இறைவன் திருவடி அடைந்தார்.

சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் (கி. பி. 1711-1779)

சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் தமிழகச் சூழிழந்திகளுள் மூன்றாவதாகத் திகழ்கிறார். தில்லையாடியில் பிறந்தவரானாலும் சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவர் நான்கு காரியேயில்லத் மாவட்டம் பெரையாற்றிற்கு அருகில் உள்ள தில்லையாடியில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் நல்ல தம்பி பிள்ளைக்கும் வீரவியம்மைக்கும் நான்காம் புதல்வராக கி. பி. 1711 இல் பிறந்தார். ஐந்தாம் அகவையில் கவி பரமேஸ்வரம் பித்தார். பன்னிரண்டாம் அகவையில் முதலில் தாயாரையும் பின் தந்தையாரையும் இழந்தார். ஐந்தாம் அகவையில் பெறுப்பில் வாழ்ந்தார். அது போது தருமையூரீன திருமடத்தில் சேர்ந்து கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இம்மடத்தின் ஆதீனத்தலைவரான அம்பலவாணக் கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார் பதினெட்டு வயதிற்குள் சைவாகம இதிகாசங்களையும், வகுமும், சிந்தமும் கற்றார். மடத்தில் உள்ள பல ஆசிரியர்களிடம் இயல், இசை பற்றி நன்கு அறிந்தார். திருக்குறளிலும் கம்பராமாயணத்திலும் சிறப்பான புலமை பெற்று விளங்கினார்.

தில்லையாடியில் :

இவர்தம் ஒழுக்கத்தையும் நுண்மான் நுழைபுலத்தையும் கண்ட ஆதீனத்தலைவர் இவ்வாதீனத்தலைமையேற்கும் பக்குவம் திறைத்தவராக இவர் இருக்கிறார் என்பதனை உணர்ந்தார். ஒரு நாள் இவரை அழைத்து "நீர் துறவறம் ஏற்று, ஆதீனத் தலைமை ஏற்க வாரீர்" என அழைத்தார். தன்வீது ஆதீனத்தலைவரும், தனது ஆசாநுமங்கிய இவரின் உணர்வைக் கேட்டு மகிழ்ந்த அருணாசலம் ஆதீனத்தலைவரின் கட்டளைவை ஏற்க இயலாமல் இல்லாத நெறியில் ஈடுபடத்தாம் விரும்புவதனை அன்புடன் தெரிவித்தார். பிறகு தருமையேற்குத்து நீங்கி பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை மேலும் கற்றுணர்ந்தார். தனது முப்பதாவது அகவையில் கருப்பூரில் தம் குலத்துதித்த ஒரு மங்கையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இல்லற வாழ்விற்குத் தேவையான பொருளாதாரத்திற்காகக் காசுக்கடை வைத்துப் பொல் வெள்ளி

விவரம் செய்து வந்தார். வணிகத் தொழிலோடு இலக்கிய இலக்கண ஆய்வினும் தோய்ந்திருந்தார். இவரின் கல்வியறிவின் மேன்மையைக் கண்ட சிலர் சொற்பொழிவாற்ற இலகர அழைத்தனர். சமயச் சொற்பொழிவுகளைச் செய்தார் திருமணம் ஆணையிடு பள்ளிரண்டு ஆண்டு காலம் தில்லையாடியிலு இருந்தார். அதாவது தனது 42 வயது வரை தில்லையாடியில் இருந்தார்.

சீர்க்காழியில் :

புதுவை நகரில் அக்காலத்தில் பொன். வெள்ளி விலைநயமாகக் கிடைத்து வந்தது கவிராயர் தில்லையாடியிலிருந்து புதுவை நகருக்குச் சென்று பொன், வெள்ளி நாணயங்களைப் பெற்று விவரம் செய்து வந்தார். தில்லையாடியிலிருந்து புதுவைக்குச் சீகாழி தோணியப்பர் ஆலயம் தருமபுர மடத்திற்குச் சொந்தமானதாகும் ஆலய நிர்வாகத்தில் பொருட்டுத் தருமபுர ஆதீன தீர்வாகப் பொறுப்பு ஒரு கட்டளைத் தம்பிரான் வசம் இருக்கும். அருணாசலக் கவிராயரின் ஒரு சாலை ஞானவாசிய சிதம்பரம் பிள்ளை சீகாழி கட்டளைத் தம்பிரானாக அப்பொழுது திகழ்ந்தார். இவர் கட்டளைத் தம்பிரான் பொறுப்பேற்றதும் மடத்தின் வருவாய் பன் மடங்கு பெருகியது. பவிலும் காலத்திலேயே அருணாசலத்தின் புலகாமையயும் கவிவியில் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தையும் சிதம்பரம் பிள்ளை தன்கு அறிந்திருந்தார்.

புதுவைக்குச் செல்லும் அருணாசலக் கவிராயர் சீகாழி வந்ததும் கன் நண்பரைச் சந்திக்க தருமபுரம் ஆதீன மடத்திற்குச் சென்று பார்த்தார். புதுவை செல்லும் பொழுதெல்லாம் இங்கு தங்கி இவரைச் சந்தித்துச் செல்வது வழக்கம். ஒருமுறை சிதம்பரம் பிள்ளை தான் எழுதிய 'கட்டளை மலை' என்ற சோபந்தித்தகக் காட்டி இதனைப் படித்து விட்டு. இதற்குச் சிறப்புப்பாவிரம் பாடித் தருமாறு கவிராயரைக் கேட்டார். கவிராயரும் அதற்குச் சிறப்புப் பாவிரம் பாடித்தந்தார். சிதம்பரம் பிள்ளை கவிராயரிடம் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான 'சீகாழிப் பள்ளி' ஒன்று பாடித்தருமாறு வேண்டினார். தனக்குப் பல அலுவல்கள் இருப்பதால் தள்ளால் தற்போது இயலாதெனக் கவிராயர் கூறினார். சிதம்பரம்பிள்ளை எப்படியாவிலும் நீங்கள் பாடிக்கொடுத்து விட்டுத்தான் புதுவைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று உரைத்தார். கவிராயர் அன்றிரவே காழிப் பள்ளுவைப் பாடி முடித்துவிட்டு, கட்டளைத்தம்பிரான் அடியார் சூன் ஒருவரிடம், அதனைக் கொடுத்து விட்டு, கட்டளைத் தம்பிரானிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் புதுவைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

தம்பிரான் தள்ளிடம் கவிராயர் சொல்லிக் கொள்ளாமல் சென்றது கேட்டு மனம் வருத்தினாலும், சீகாழிப் பள்ளுவைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தார் மேலும் கவிராயரைச் சீகாழியில் தங்க வைத்து அவர் மூலம் நூல்கள் பல படைக்க எண்ணினார் சீகாழியில் கவிராயர் குடும்பத்தைத் தங்க வைக்க வீடு ஒற்பாடு செய்துவிட்டுத் தில்லையாடிக்கு ஆள் அனுப்பி கவிராயர் அழைத்ததாகக் கூறி அவர்தம் குடும்பத்தாரைச் சீகாழியில் வந்து தங்க வைத்தார்.

விவரம் காணமாகப் புதுவைக்குச் சென்று திரும்பிய கவிராயர் சீகாழி வந்தார். சிதம்பரம் பிள்ளை கவிராயர் தம்பிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் சென்றது குறித்துக் கோபம் கொண்டவர்போல் விளங்கினார். கவிராயரை அழைத்துக் கொண்டு, கவிராயருக்குத் தெரியாமல் அவரின் குடும்பத்தார் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். கவிராயரின் மனைவியார் தங்களை வரவேற்பது கண்டு கவிராயர் அதிர்ச்சியடைந்தார். தம்பிரான் நடந்த விபரங்களைக் கூறிச்சீகாழியில் தங்குகள் தங்கி நூல்கள் பல படைக்கவேண்டுமென்ற ஆவலால்தான் இச் செயலைச் செய்தேன் என்றார். தம்பிரானின் அருள் உள்ளத்தையும் தமிழ் ஆர்வத்தையும் நினைத்த கவிராயர் சீகாழியில் தங்க உடன்பட்டார். அன்று முதல் சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் ஆனார்.

அருணாசலக் கவிராயர் தனது 42 வது வயது முதல் (1754) சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களோடு சீகாழியில் தங்கி நூல்கள் பல இயற்றினார். சீகாழிப்புரணம், சீகாழிக் கோஷல, சீகாழிக் கலம்பகம், சீகாழியந்தாதி, அசோகமுகி நாடகம், தியாகராசர் வள்ளலம், சம்பந்தர் பிள்ளைத் தமிழ், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ், இராம நாடகக் கீர்த்தனை போன்ற நூல்களைப் படைத்துள்ளார். சீகாழியில் 25 வருடம் தங்கியிருந்தார். மார்பில் தாழ் வடமும், இடையில் வெள்ளாடையும். மேலியில் திருநீற்றுப் பூக்கடனும் திகழ்வார்.

இராம நாடகம் தோன்றிய சூழல் :

அருணாசலக் கவிராயரின் படைப்புகளில் இராம நாடகக் கீர்த்தனை மக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்ட இலக்கியமாகும். அருணாசலக் கவிராயரைப் பாமரனுக்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்த இலக்கியமாகும். தமிழ்க் கீர்த்தனை உலகில் கதை தருவிய முதல் கீர்த்தனை இலக்கியமாகும். கதைத்தருவிய வரும் கீர்த்தனையை 'தரு' என்று அழைப்பர். எனவே தமிழில் தோன்றிய முதல் நகு இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. தமிழ் நாடக உலகின் முன்னோடி

இலக்கியமாகவும், இசை நாடக உலகில் தலைமை இலக்கியமாகவும் அமைந்துள்ளது கம்பனது காவியப் போக்கைத் தழுவி அமைந்த தழுவல் இலக்கியமாகவும், கம்பனது இயல் தமிழை, இசைத்தமிழாகிய நூலாகவும் இராம நாடகக் கீர்த்தனை அமைந்துள்ளது.

கம்பனின் இராமகாதையில் கவிராயர் பெரிதும் ஈடுபாடுகொண்டு விளங்கினார். தருமைமாதீன தலைமைப் பதவிக்கு வருமாறு ஆசீனத் தலைவர் அபபலவானக் கவிராயர் அழைத்தபொழுது இராமகாதையில் தசாதன் இல்லறத்திலிருந்து துறவறத்திற்குச் சென்றதாகவும், இராமன் இல்லறத்தையே எற்றதாகவும், இயற்றியும் வேதமாவிய திருக்குறள் இல்லறம் கூறி பின் துறவறம் கூறியுள்ளது. எனவே இல்லறநெறியில் தான் ஈடுபட விரும்புவதவைக் கூறி துறவற தெறியைத் தவிர்த்தார். இளமைமீலிருந்து இராமகாதையில் விடுப்புக் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். அசோமுனி நாடகம், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களையும் இராம நாடகக் கீர்த்தனைகளையும் படைத்தார். திருக்குறளை வாழ்வியல் இலக்கணமாகவும் கம்பனின் இராமகாதையை வாழ்வியல் இலக்கியமாகவும் கருதினார். கம்பனின் காவியங்களில் உருவான இராமகாதை கவிராயரின் உணர்வுக் களஞ்சியமாக விளங்கியது.

சிகழியின் ஒரு பகுதியாகிய சட்டைநாதுரத்தில் வெங்கடராமய்யர், கோதண்டராமய்யர், என்ற இசை விற்பனர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களுடைய நட்பு கவிராயருக்கும் கிட்டியது. இவர்களின் தொடர்பால் இசைப்பேரின்பத்தில் ஈடுபடலாயினார் தமிழ்ச்சைக் கருவுலங்களான தேவார், திவ்யரீபத்த திருப்புகழ் இசை வளங்களை அறிந்ததோடு சிகழி முத்துத்தண்டலரின் இசைக் கீர்த்தனைகளையும் நன்கு அறியலானார். இவ்விருவரும் கவிராயரிடம் இராமாயணம் கேட்டு வந்தனர். அப்பொழுது அவ்விருவரும் கவிராயரிடம், அனுமன் பெயர் நிலைத்திருப்பது போல் ஊழிக்காலம் வரை பரவல் தங்களின் பெயரும் நிலைத்திருக்கும் வகையில் ஒரு காவியம் பாடவேண்டும். அதுவும் மக்கள் படித்து உணரும் வகையில் எளிதாயாக இருக்க வேண்டும். என்று வேண்டினார். இவர்களுடைய வேண்டுகோள் கவிராயரின் உள்ளத்தில் ஆழமான சிந்தனையைத் தோற்றுவித்தது. இளமைமீலிருந்து கம்பனின் இராமாயணத்தில் கொண்டாடுபட்டிள் விளைவால் கம்பஇராமாயணத்தை மையமாகக் கொண்ட, ஒரு படைப்பை உருவாக்க எண்ணினார்.

கம்பனது காவியப் புலகையில் இராமகாதை ஆழியப் புகழ் பெற்றுள்ளது. மேலும் பாலபாதி என்பார் சந்த விருத்தமாக இராமாயணத்தைப் பாடியுள்ளார். இவர்கள் சென்ற பாதையில் செல்வது

தல்லதல்ல. மேலும் இந்த இராமகாதை பாண்டிதர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளது. ஆனால் பாமரர்கள் அறியவாய்ப்பில்லாமல் உள்ளது. பாமரர்களும் இதனை அறிய வேண்டுமானால் நாடக உருவில் செய்வது நல்லது என்ற முடிவிற்கு வருகிறார். மேலும் கதாகாலேட்சயம் பெருகி வரும் இந்தாளில் நாடகக் கீர்த்தனையாக்க முயன்றார். இசைவிற்பனரின் உதவியும் பெரிதும் உதவிடும் என நினைத்தார்.

முதல் கீர்த்தனை :

கவிராயர் முதன் முதலில் இராமாயணத்தில் ஒரு காட்சியைப் பல்லவி அனுபல்லவி மூன்று சரணங்களுடன் கூடிய 'அட்டா வெளியே புறப்படடா' என்று தொடங்கும் ஒரு கீர்த்தனைத் தப் பாடினார். அங்கதன் இராவணனிடம் இராமனின் துணாக வந்தான். இராவணனிடம் சீதைையை விட்டு விடு. இல்லையேய் இராமனால் நீ அழிவது உறுதி என்று உரைத்தான். இராவணன் இதனை ஏற்காது இராமனை எள்ளி நகையாடினான். இதனைக் கேட்டதும் அங்கதன் கோபம் பொங்கிட

பல்லவி

அட்டா வெளியே புறப்படடா-இல்லை ஆகில்
சீதைையை விட்டு விட்டா

அனுபல்லவி

தொடரும் வின்புழித் தேடிக் கொண்டாயே-மூங்கொரு
தூதன் வந்து செய்ததைக் கண்டாயே-நானும்
செயல் வீரர் ஆம் அந்த சூனீசர் விட வந்த
தூதன் தூதன் தூதன் வெட்கம் உண்டானால் (அட்டா)

சரணம்

நினைவு வேறாய் வர்மம் முற்றியே-என்னை
நீர் ஆர் என்றாய் உள்ளைப் பற்றியே-ஒட்டத்
தனது வாயில் கட்டிச் சுற்றியே-இத்தத்
தரணி எல்லாம் தாவி வெற்றியே-கொண்ட
சினவாவி புத்திரன் நான் அட்டா-எங்கள்
சீரமர் தேவியைச் சூதரக் கொண்டு வந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா போவும் உண்டானால்

(அட்டா)

இதுபோன்று மேலும் இரண்டு சரணங்களைக் கொண்டு இக்கீர்த்தனம் அமைந்துள்ளது. இசை விற்பனாரான வேங்கடராமையர், கோதண்டராமையர் இருவரும் இப்பாடலுக்கு இராகம். நானம் அமைத்தனர். இக்கீர்த்தனம் மோகன இராகத்தில் அடநாளசாப்பில் அமைக்கப்பட்டது. கவிராயரின் முதல் கீர்த்தனம் இசை விற்பனாரின் உதவியோடு அமைக்கப்பட்டதனை நினைவுகூர்தல் வேண்டும் இவ்விரு இசைவிற்பனாரும் சென்னைமீல் முதன் முதலாக இதனைப் பாடினார். மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. பரிசுகளும் பெரும் புகளும் பெற்றனர். கவிராயரிடம் இதனையெல்லாம் சிறப்பாக எடுத்தாராத்தனர் இதனைக் கவிராயரும் பலர் முன்னால் பாடிப் பெரும் புகழ் பெரலாசார். இராமாயணத்தின் சில இன்றியமையாத பகுதிகளைக் கீர்த்தனமாக்கியும் அவற்றிற்கு ஏற்ற விருத்தங்களைப் படைத்தும், இரு இசைவிற்பனாரின் உதவியால் இசையமைத்துப் பல இடங்களில் பாடி வரலாசார். பிறகு இதனை ஒரு முழு தூவாகப் படைத்தார். இதற்கு 'இராம நாடகக் கீர்த்தனை' என்று பெயரிட்டார். பிற்காலத்தில் இது 'இராம நாடகம்' என்ற பெயருடன் திகழலாயிற்று.

நூல் அரங்குகேற்றம்

கவிராயர் தாம் படைத்த இராம நாடகக் கீர்த்தனையைக் கம்பராமாயணம் அரங்கேறிய திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்ற நிலைத்தார். திருவரங்கம் சென்று அங்குள்ளேரிடம் இதுபற்றிக்கூறிய அவர்கள் 'ஐயா பூர்வம் கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாயணத்தைப் பாடி, அனதப் பூர்வாசாரியாராகிய பூமித்தாழ்வானிகள் முன்னிலையில் பிராட்டியார் சன்னதியில் பெருமகளை எழுத்தருயப் பண்ணி அரங்கேற்றினார், அவர் பாடிய தூவை நீரும் கீர்த்தனையாகப் பாடியிருந்தால் பெருமகள் எங்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்தால் நங்கள் இதனை இங்கு அரங்கேற்றக் சம்பந்திப்போம்' என்றனர். கவிராயர் அரங்க நாதர் கோவிலில் ஓடிடத்திலமர்ந்து அரங்கநாதரை எண்ணினார். 'அரங்கநாதரே நீர் நான் பள்ளி கொண்டாட்டி. இராமவதாரத்தில் செய்த செயல்களால் களைப்படைந்து பள்ளி கொண்டார். அல்லது சிறுஷணவதாரமெடுத்துப் பாரத யுத்தம் செய்த வகுத்தார்' என்ற பெருமப்பெரும் மூன்று சரணங்களுடன் கூடிய மோகன இராகத்தில் அமைந்த கீர்த்தனையைப் பாடினார்.

இராம - மோகனம்

நானம் 3 ஆதி

பல்லவி

ஏன் பள்ளி கொண்டார் ஐயா-பூர்வங்கநாதரே
ஏன் பள்ளி கொண்டார் ஐயா

அனுபல்லவி

ஆம்பல் பூத்தசய பருவத மருவிலே
அவதரித்த இரண்டாற்று நருவிலே

(ஏன்)

சரணம்

கோசிகள் சொல் குறித்ததற்கோ-அரங்கி
குலையில் அம்பு தெரித்ததற்கோ
நசன் வில்லை முறித்ததற்கோ-பரசு
ராமன் உரம் பறித்ததற்கோ
மரசிலாத நிதிலேசன் பெண்ணுடன்
வழிநடந்த இளைப்போ
தூசிலாத குகன் ஓடத்திலே கங்கைத்
துறை கடந்த இளைப்போ
காசினியில் மாரீசன் ஓடிய கதிதொடர்ந்த
இளைப்போ - ஓடிச்
களைத்தோ- தேவியைத் தேடி
இளைத்தோ - மரங்கள் ஏழும்
தொளைத்தோ - கடலைக் கட்டி
வளைத்தோ - இலங்கை எள்ளும்
காவல் மாநகரை இடித்த வருத்தமோ
ரவணாதினை அடித்த வருத்தமோ

(ஏன்)

இதுபோல் மேலும் இரண்டு சரணங்கள் உள்ளன.

உள்ளளைச் சரணடைந்த காலசரணுக்கும் பாஞ்சாலிக்கும் அருள் புரிந்துபோய் உளது கிருமைக் கண்ணாலே ஏன் மனக்கவலை நீரும் என்று வேண்டினார் அன்றிரவு பெருமகள் கவிராயருடைய களையில் தொன்றி 'நம் பரிசனங்களைப் பாடும்', முற்காலத்தில் கம்பர் இங்கே நம் இராமாயணத்தை அரங்கேற்ற வந்தபோது 'நம் சடகோபனைப் பாடினையோ' என்று கேட்டார். நம்மாழ்வார் மீது சடகோபர் அந்தாதி பாடியதின் இராமாயணம் அரங்கேறியதாகக் கூறுவர். அதுபோல் இப்பொழுது பெருமகள் கவிராயர் களையில் 'நம் பரிசனங்களைப் பாடும்' என்று கேட்டனையிட்டார். இது போலவே அரங்க நகர் வாழ் பெரியோர்களிடம் 'நம் பரிசனங்களைக் கவிராயர் பாடுவித்து, இராம நாடகத்தை அரங்கேற்றம் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லி அழைக்கினார். களையில் அப்பெரியோர்கள் கவிராயரிடம் நாம் கண்ட களவுச் செய்தியைக் கூற. கவிராயரும்

களவில் பெருமான் உரைத்த திருவாக்கினை உரைத்தார். பின்னர் நாட்டை இராகத்தில் ஐயம்ப தாளத்தில் தோடயம் பாடினார். இன்று இசை நாடகங்களில் நாட்டையிலே அல்லது கம்பீர நாட்டை யிலே தோடயம் பாடும் மரபினது.

இராகம் : செவ்வாய்க்காரம் தாளம் திரிபுடைதாளம்
பல்லவி

எனக்குள் இருபதம் நினைக்கவரம் அருள்வாய்.

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா

எனக்குள் இருபதம் நினைக்க வாய் அருள்வாய்

என்று தொடங்கும் பல்லவியுடன் கூடிய ஆறு சரணங்களை இக்கீர்த்தனம் கொண்டுள்ளது.

எவரும் வணங்கிய ரகுராமன் - எதுவும் நினைந்தது

தருராமன்

எங்குல கந்தா ஜயராமன் - நாடகத்தைச் சொல்வே

ஆ-ஆ-

கவன தெடுவ் காதலசயி - பா தபாற்பந்துணையே

ஐய ஐய.

என்று முதல் சரணம் அமைந்துள்ளது. திசைமுகனையும், கலைமகனையும், கருடாழ்வாரையும், பன்னிரு ஆழ்வார்களையும், பாஷியக்காரர்களையும், சக்கரம், கோதண்டம், வரன், சங்கம் போன்றவற்றையும் வாழ்த்திப் பாடினார். பின்னர் கம்பராமாயணம் தரங்கேதிரா பங்குளி அத்த நாளில் (கி. பி. 1772-இல்) இராம நாடகக்கீர்த்தனை அரங்கேதியது இந்நூல் கவியரின் 10-வது அகவையில் அரங்கேதியது.

பாராட்டுக்கள் :

நிற்றவரங்கத்தில் இராம நாடகம் அரங்கேதிய பின் தஞ்சை மரபடிய மன்னன் துரைஜானின் அண்மையரில் இந்நூலைப் பார்த்தாட்ட விநாயகினார். தளது விருப்பத்தை மன்னாருக்குத் தெரிவித்தார். மனைகும் இதனை விரும்பினார், ஆனால் அது பொருது தஞ்சைமரபுச் சென்னை மாதர் மல்கின் தளப்படை முற்ற கவியிடிருந்தது. நானல் பாடிக்கேட்க உகந்த தருணம் இல்லாத காரணத்தால் தஞ்சையிலிருந்து புதுவைக்குச் சென்றார். புதுவைவில் அந்நாத்தங்கம் கேள்னை அவர்களிடம் பாடிக்கட்டி விரும்பினார் துணை மன்னன் பிள்ளை அவர்களின் தெருங்கிய நண்பர். மன்னர் கேட்டதற்கு முன் தான் கேட்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இராம

என நினைந்து, கவிராயருக்குச் சகல மரியாதையும் செய்து விட்டுச் சென்னையிலுள்ள மணலி முத்துகிருஷ்ண முதலியாருக்குச் சீட்டுக் கவி கொடுத்து அனுப்பினார். அக்கவியை அண்டு அவ்வளவும்.

சித்திரகு கிறவல்லி பத்திரகு கிறவல்லி

தேவர்கள் வணங்கும் வல்லி

நிலைவறா யகவல்லி சிவகாம வல்லியிரு

நிருவிழிக் கருணை யாவே

சத்தியவா சகமென்று பூமண்ட லாதிபர்கள்

தாமெங்கனும் துதிக்கும்

சகல பாஷா நிபுண மணலி முத்துக்கிருஷ்ண

சதுரநீ வாழி கண்டாய்

நத்துமலர்க் ருவளைநான் மதியம்நீ செஞ்சாலி

நான் அருளி மறைமேகம் நீ

நயினம் நான் பசிதி நீ பிள்ளை நான் அன்பை நீ

நான் கசினும் வழுதி நீ கான்

கத்தமுள சாமாய னந்தனைக் கொண்டுளது

கழக மது பெற வருகின்றேன்

சொற்பொருள் அறிந்தவயு சொல்லுவேன் கேட்கும்வ

துணையாக வேணும் நீயே.

இச்சீட்டுக்கவி கண்டு மகிழ்ந்த மணலி முத்துகிருஷ்ண முதலியார் கவிராயர் இராம நாடகக் கீர்த்தனை பாட வந்தள்ள நிலைவு கண்டு மகிழ்ந்தார். கவிராயரை நோக்கி, "ஐயா, கொஞ்சம் நாடகங்கு முன் பிராமணர்கள் இருவர் இராம நாடகக் கீர்த்தனை ஒன்றைக் கொண்டு வந்து இங்கே பாடினார்கள். அதுவாக இது இருக்கலாமே"என் நினைந்து கேட்டார். அதற்குக் கவிராயர் அதையும் தான்பாடியதே. அக்கீர்த்தனை இராம நாடகத்தின் ஒரு பகுதி யாகும். அதன் முழுப்பகுதியை இப்பொழுது கொண்டு வந்து இருக்கிறேன்" என்றார். முதலியார் கவிராயர் இராம நாடகம் பாடு வதற்கேற்பாடுகளைச் செய்தார். நண்பர்களையும் புலவர்களையும் அழைத்தார். கவிராயர் பலரும் புகழும் வகையில் பல நாட்கள் இராம நாடகத்தைப் பாடிக்காட்டினார். முதலியார் கவிராயருக்குச் சிறப்புக்கள் பல செய்தார். முதலியார் செய்த சிறப்பிப்பற்றி கவிராயர் ஒரு கவிதையில் உரைக்கிறார்.

கனத்தந்தான் கனகாதி தேவகம் தந்தான்
 கனகமலிகை கருப்பொருளை யடைத்துத் தந்தான்
 மனத்தந்தான் முடிசூட்டு மாலை தந்தான்
 வாய்சிவகா தனத்திருந்தி வரிசை தந்தான்
 இனத்தந்தான் இராமகாதை எவர்க்குத் தந்தான்
 எனை இராமா யனக்களினுள் எனப்பேர் தந்தான்
 அனத்தந்தான் மணலி முந்திக் கிருஷ்ண பூமான்
 அகந்தந்தான் இருமையிலும் கனம் தந்தானே.

நிறகு அக்காலத்தில் பிரபல சமயபாரியாக விளங்கிய முத்தியாழ்வர்பேட்டை இலிங்கப்பச் செட்டியாராகைய குமாரர் தேப்பெருமான் செட்டியாருக்குச் சீட்டுக்களி எழுதி அனுப்பினார். இக்களிகையில் நான் முன்பு தியாகேச வண்ணம் என்ற இலக்கியம் படைத்தானையும் அதற்குச் செட்டியார் செய்த வெகுமதியையும் உரைத்துள்ளார்.

கணிகொண்ட பஞ்சலத் சளமும் ராமாயணக்
 கடலையும் உணர்ந்த புலவன்
 கவிராசர் புகழ்கின்ற காழி அருணாசலப்
 கவிராயன் எழுதும் ஓலை.
 மணிகொண்ட மாச்சிலி கப்பமகி பாலன்
 மகிழ்ந்த கதள் வணிகாதிபன்
 வகுஞ்சீர் படைத்தேப் பெருமான்ம சீபன்இதை
 மனமுலந்து இனிது காண்க.
 அணிகொண்ட தியாகேச வண்ணமுரை செய்ததுயர்
 அதற்கு வெகுமதி செய்ததும்
 அதுநமக் குபகார மானதும் இப்புலியில்
 அறியாத பேகுமு காரோ
 பணிகொண்ட ராமகீர்த்தனையும் அப்படியே
 பசித்துநீ தேக்க வேணும்
 பாசில்ஓ ராயிரம் பிறைகண்டு நீப்பொருள்
 படைத்து வாழ்த்திடுக மாதோ.

இதனைக் கண்ணுற்ற தேப்பெருமான் செட்டியார் கவிராயரின் இராம நாடகத்தையும் கேட்டு மகிழ்ந்து சிறப்புக்கள் செய்தார்.

துளஜா மன்னனுக்கும் மாதர்யவக் தரணிளாவுக்கும் இடையில் உள்ள பகைமை நீங்கியது. கவிராயர் துளஜா மன்னரிடமுட்புதுச்சேரி ஆனந்தாங்கம் பிள்ளை அவர்களிடமும் உடையாப்பாளையத் துரையாடிய உவரங்கப் பட்டையாரிடமும் மத்தும சில பாடல்கள் பட்டுத் துமர்களிடமும் பாடிக்காட்டிப் பரிசு பலவும் பெற்றார். நிறகு தளது 67வது வயதில் (கி. பி. 1779) விசாரி வருடம் ஆவரி மாதத்தில் இறைவன் திருவடி யடைந்தார்.

2 கவிராயரின் படைப்புகள்

அருணாசலக் கவிராயரின் படைப்புகளான ஒரு சில நற்போது கிடைத்துள்ளன. கவிராயர் முதலில் காழிப்பள்ளுவையும் இஃதியாக இராம நாடகக் கீர்த்தனையையும் எழுதியுள்ளார். சீகாழி கட்டளைத்தம்பிரான் சிதம்பரம் பிள்ளையின் உதவியால் சீகாழியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் காழிப்பள்ளு, திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத் தமிழ், காழியந்தாதி, சீகாழித் தலபூரணம், சீகாழிக்கோவை, காழிச் சலம்பகம், அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ், இராம நாடகக் கீர்த்தனை போன்ற நூல்களைப் படைத்துள்ளார். மேலும் அசோமுகி நாடகம், தியாகேசர் வண்ணம், வேறுசில கீர்த்தனை பதங்களைப்போ படைத்துள்ளார்.

இந்நூல்களான அசோமுகி நாடகம், திருஞான சம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், சீகாழிக்கோவை, சீகாழிச் சலம்பகம், தியாகேசர் வண்ணம் போன்ற நூல்கள் கிடைத்தில. சீகாழிப் பள்ளுவில் ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்துன. சீகாழிப் பள்ளுவின் ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன என்று அருணாசலம் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டு விள்கார். முத்தியாழ்வர்பேட்டை இலிங்கப்பச் செட்டியாராகைய மகள் தேப்பெருமான் செட்டியாருக்கு எழுதிய சீட்டுக்களியில் அவர்மீது தியாகே வண்ணம் பாடிப்பரிசுகள் பெற்றதனைக் கவிராயர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"அணிகொண்ட தியாகேச வண்ணமுரை செய்ததுயர்
 அதற்கு வெகுமதி செய்ததும்"

என்ற பாடல் வரி இதனை உரைக்கின்றது. இன்று கிடைத்திருப்பவை.

1. சீகாழித் தலபுராணம்
2. ஆறுமுகர் சிவ்வயத் தரிசிற்
3. காழியத்தாதி
4. இராம நாடகக் கீர்த்தனை
5. கீர்த்தனைகள், பதங்கள்

சீகாழித்தலபுராணம் :

சீகாழித்தலபுராணம் அருணாசலக் கவிராயர் இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்றாகும். இத்தலபுராணம் 1550 பாடல்களைக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டுச்சிறப்பு, நகரக்கிறப்பு, புராண வரலாறு என்ற பல பக்கங்களையும் வேறுசில அத்தியாயங்களையும் கொண்டுள்ளது.

இத்தலத்திற்குப் பன்னிரண்டு பெயர்கள் உள்ளன. பிரமன் வழிப்பட்டதால் 'பிரமபுரம்' என்றும், நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான குறூஷ்டியுண்டு, குருத்துவம் பெற்றமையா 'மெங்குரு' என்றும் நிலையை பெருமானுடைய வாதாடிய குற்றம் போக காணி வந்து வழிப்பட்டதால் 'புர்காணி' சீகாழி என்றும், இறைவன் மூல்கிலவடிவில் தோன்றியதால் 'தேவையுரம்' என்றும் ஞானஞ்சூழ்ப்பயந்த தேவர்கள் புகலிடமாய்ப்புகுந்த தலமாதலால் 'புகலி' என்றும், மலத் தொகுதி நீங்குமாறு உரோமச முனிவரால் வழிப்பட்ட தலமாதலால் 'கழுமலம்' என்றும், மச்சகந்தி வாய்க் கூடிய கொச்சையாம் பழிச்சொல் நீங்க பரசசாரி வழிப்பட்டதால் 'தொச்சையம்' என்றும், தூன்பைப் புல்லால் மாய்ந்த தங்குலத் தோராயம் வந்தபழி தன்னைப் பற்றாதிருக்க கண்ணிரோன் வழிப்பட்டதால் சன்னகை' என்றும் புறாவடியில் வந்த அக்கிளியால் கிரமன் என நற்கதியடைந்தமையால் 'புறவம்' என்றும் தலைக்கூறாகிய பாடி புகித்ததால் 'சிரபுரம்' என்றும் பூமியைப்பினைந்து சென்ற இரணியாக்களைக் கொன்றமையால் 'பூந்தாசல்' என்றும் பிரளயக் காலத்தில் இறைவன் உமையோடு சந்தமாயைத் தோளியாகக் கொண்டு வந்து தங்கியிருந்தமையால் 'தோளிபுரம்' என்றும் இக்கலைப் பன்னிரு பெயர்களைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வரலாறுகளைச் சீகாழித் தலபுராணம் தனித்தனி இயல்களில் கூறியுள்ளது. மேலும் திருஞானசம்பந்தர் திருவனந்தாரம், திருமலைப்பால் விழா, சந்திரன், சூரியன் அக்கலி போன்றோர் பூசித்த நிலைகள் போன்றன தனித்தனி அத்தியாயங்களாக உள்ளன.

இந்தூல் மீட்பாய்கர் காப்புடன் தொடங்கி திருநிலையாடி, பெரியநாயகர், பெரியநாயகி, சட்டைநாதர், ஆபத்துக்காத்தப்பயின் மலையார், குமரக்கடவுள், திருநத்தித்தேவர், கலைமகள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்,

சண்டேசு நாயனார், அறுபத்த மூவர் பட்டினத்துட்பிள்ளை, கட்டவையவர், கரலவித்தரசர், குணநகைப் பாடியுடையார், பரிசாரத் தொண்டர்கள் போன்றோருக்கு வணக்கம் செலுத்தும் பாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்தூலில் அகலையடக்கப் பாடலில் இத்தூலைச் சிறப்பா மாமுனிவர் எழுதச் சொல்லி அருள்புரிந்தவரைக் கவிராயர் குறிப்பிடுகிறார்.

இனிய காசை யிண்டி வியம்பவும் வல்லானோ நகுமை முனைவளன் புசாவ் சிதம்பர மாமுனிவன் வண்பு மாரிய மொழிவழி யிருத்தமிழ் மலையின் எனைவிளம்பு கொன்றோ தறுமீது துளர்ந்தினன் யான்.

என்று உரைக்கிறார். இத்தூலுக்குச் சிறப்பாத முனிவர் அவர்கள் சிறப்புப் பாரீரம் பாடியுள்ளார். இந்த சிறப்புப் பாரீரத்தில் இத்தூல் அரங்கேதிய செய்தமையும் முனிவர் உரைக்கிறார்.

மாத்தவருஞ் சிலையாக மாணியாரும் பணியாக
வாள் காத்தின்பம்
பூத்தமரும் தகைவாரும் சீகாழி மான் மியத்தைப் புலமை
சான்ற
காத்த வரும் வியன் தமிழ் புனைந்த அருணாசலக்
கவிஞனாரும் அன்பர்
எத்தவரும் குருவின்க சங்கமசந்தியியில் அரங்கேற்றினானே.

பொருட்சிறப்பும் கவி வளமும் கொண்ட இத்தூலைத் 'நீருவானடு துறை ஆதினத்து பூதி வழி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் கட்ட காப்படி சீகாழி சிதம்பரம் பிள்ளையாலும் சிசும்பாற் சபாபதி தேசிகர் குமாரர் சோமகந்தா தேசிகராலும் செவ்வை ஸீவா வலிந்த அக்கல் கூடத்தில் வியவருடம் மாகி மாதம்¹³ அச்சிடப்பட்டிடுள்ளது. இந்தூல் தஞ்சை சாகவதி மகால் தூல் நிலையத்தில் நூல் எண் 6238 லில் உள்ளது. இத்தூலை அமர் சீகாழி சி. அருணாசல முகலியார் அவர்களின் நினைவாக திருமதி சியாமலா அருணாசலம் இத்தூலை சேத்திக்குத் தந்துள்ளார்.

காழி அந்தாதி

சிறநிலக்கிய வகைகளுள் அந்தாதி என்பதும் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு பாடலிலும் உள்ள இறுதி எழுத்து, அவை, சொல், சீர், அடி இவற்றுள் ஒன்று அதற்கு அடுத்தப் பாடலின் முதலாவதாக வரும்

படி அமைத்துப்பாடுதல் அந்தர்த்தயாகும். அந்தம் ஆதி வருதல் இரண் இவர்களைமாகும் நூணசம்பந்தர் தேவாரத்தில்

பிரமபூர்த்துலற பெம்மா எனம்மாள்

பிரமபூர்த்துலற பெம்மா எனம்மாள்

என்று தொடரும் யமக அந்தாதிப் பாடலைக் காணலாம்.

மண்டியிற் சிலனும்

திலனேந்திய விகம்பும்

விகம்பு வைவகு வகிரும்

(புறர்)

என்ற புறப்பாடலிலும் அந்தாதி அமைப்பைக் காண முடிகிறது. அபிராமி பட்டினி அபிராமி அந்தாதி இவ்வகையில் அமையும் சிறப்பான இவக்கியமாகும்.

அருணாசலக்கவிராயர் 'காழியந்தரதி' என்ற ஒரு நூலைப் படைத்துள்ளார். இது 102 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூல் சிதம் பாலாமதேவ முருகபட்டால் சென்னையில் விக்கிரம வகுடம் ஐப்பசி மாதம் சென்றப்பட்டனம் வித்தியாறு பாலாந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது விலை ஒரு அணா.

அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ்

இராமாயணம் தொடர்பாகக் கவிராயர் மூன்று நூல்கள் படைத்துள்ளார். இயல்தமிழ் நூலாக அனுமார்பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நூலும், நாடக நூலான அயோமுதி நாடகமும், இயல் இசை நாடகம் என்ற சூத்தமிழும் ஒருங்கிணைந்த நூலாக இராம நாடகக் கீர்த்தனையும் விளங்குகின்றன.

'குழனி மருங்கினும் கிறுவதாகும்' என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா சிற்றகாலத்தில் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாக வளர்ச்சியுற்றது. பெரிவாழ்வார் பாடிய கண்ணனது பிள்ளைப் பருவ நிசழ்ச்சிகள் பிள்ளைத்தமிழ் இவக்கிய வகையின் மூலமோடியாக விளங்குகிறது.

பாட்டுமைத் தலைவனது பிள்ளைப்பருவ நிகழ்ச்சிகள் அவனது சிறப்புடனும், தலைபருமைகளும் பத்து பருவங்களில் கூறப்படும். பருவந்தொடும் பத்துப்பாடல்கள் இடம்பெறும். பத்துப் பாடல்களில் இருவகையான சந்த அமைப்புகள் இடம் பெறுவது வழக்கமாகும். முதல் ஏழு பருவங்கள் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்கும் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பொதுவாகவும் பின்மூன்று பருவங்கள் ஆணுக்குத் தவிரியாகவும் பெண்களுக்குத் தவிரியாகவும் அமையும்.

இராமத் தொண்டில் சிறந்து விளங்கும் பாத்திரமாக அனுமன் விளங்குகிறான். கம்பமும் 'ஐந்திலே ஒன்று பெற்றான்' என்ற தொடரும் பாடலின் மூலம் அனுமனை வழிபடுகிறார். அதுபோலக் கவிராயரும் அனுமன்மீது கொண்ட அன்பினால் 'அனுமார்பிள்ளைத்தமிழ்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். பிள்ளைத்தமிழ் நூல்மரபுப்படி முதல் ஏழுபருவங்களை ஆண் பெண் இருபாலுக்குப் பொதுவாகவும் அடுத்து சிற்றில, சிறுபறை, சிறுதேர்ப் பருவங்கள் கொண்டு, ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாகப் படைத்துள்ளார். காப்புப்பாடல் உள் பட 101 பாடல்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

காப்புப் பருவத்தில் விநாயகர், பரமபதநாதன், திருமகள், சக்கரக் கடவுள், நான்முகன் போன்றோர் அனுமனைக் காக்க வேண்டுகிறார். இப்பருவத்தில் அமையும் பாடல்கள் அளவில் ஒரு பாடலுக் கொடு பாடல் வேறுபடுகிறது.

ஒரு கால மடக்கி, ஒரு கால நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகம் அசைய ஆடு தலைச் செங்கீர எள்பார். இது குழந்தைவின் ஐந்தாம் மாதத்தில் நடைபெறும்.

தீசிதிரி தேதாம் உள வீர அனுமந்தனோ
செங்கீர ஆடி அருளோ'

என்ற நிலையில் செங்கீரைப் பருவம் அமைந்துள்ளது. அடுத்து, தாலாப் பருவம் இடம் பெறும். தாலாட்டுப் பாடலாக இது அமையும். இவ்வகையில் அனுமார் பிள்ளைத்தமிழில்

அருநாத் கல்வி முழுதுணர்ந்த
அறிவா தாலோ தாலேலோ
அருள்சேர் திரிதேத் திரவீர
அறுமா தாலோ தாலேலோ

என்று கவிராயர் தாலாட்டுகிறார்.

அடுத்து இடம் பெறும் சப்பாணிப்பருவத்தில் குழந்தையை இரு கைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்துச் சப்பாணிக் கொட்டியாடுளோ' என்கிறார். அடுத்து அனுமார் குழந்தையை அழைத்து முத்தம் கொண்டும் முத்தப்பருவம் இடபெறுகிறது. நடக்கும் பருவக் குழந்தையைத் தம்பால் நடந்து வருமாறு தாய் தந்தை அழைக்கும் நிலையில் அமையும் வருகைப் பருவம் உரைக்கிறார்.

'அம்புளிப் பருவம் பிள்ளைக் கவிக்குப் புலி' என்பர். வாளத்தில் உள்ள நிலைவக் குழந்தையுடன் விளையாடுதற்குச் செலிவித்

தராயர் சாமரேஜ் தான தன் உரையங்களால் அழைப்பது வழக்கம்.

ஊற்றும் சுடர்ப்பகுதி பாற்புகுத வால்இவளா
டொக்கும் நீ ஒக்கு மாலே

என்றும் திருவரும் கமம் என்ற நிலையிலும், தாடகைய வரல் செல்தவனும், பரகராமனது செழுக்கை அடக்கியவனும், கடனைத் தாய்ப்புச் சென்று சீதைகையக் கண்டு வந்த இராமனது தறுடள் அழ் புலியே ஆடவா என அழைக்கிறார்.

சிறுமியர் சிறுவிடு கட்டி விளையாடுகின்ற பொழுது முதலானக் காலில் அழித்துச் செல்லும் அனுமன் செயல்களைச் சிற்றில் பகுப்பத் தாம், தராய நண்பர்களுடன் சிறுபறை கொட்டி விளையாடுவதனைச் சிறுபவர்ப் பருவத்தும், சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுவதனைச் சிறு தேர்ப் பருவத்தும் உரைக்கிறார்.

இப்பிள்ளைத் தமிழ் தூலில் இராமாயணக் கதைகளும் அனும வின் தீரச் செயல்களும் சொந்தகவை, பொருட்கவை, பக்திச் சுவை களுடன் அமைந்துள்ளன. பாடலின் அளவு மாறுபட்டு மாறுபட்டுத் தோன்றுகிறது. அந்த நிலையிலும் மாறுபாடு பெரிதும் காணப்படு கிறது. இத்தூலின் சிறு தேர்ப் பருவத்தில்

கயமான காலக் கணக்கெழு துதற்கும்
குந்தாந னானதி சிநேதரானு மாள்ளன்ற
சொற்படி நடாத்து நெல்லைச்
செயராம விக்கனுக்குக் கருதமா கியகுழவி
சிறுதேர் உருட்டி அருளே"

என்பதிலிருந்து இங்கு குறிப்பிடப்படும் நெல்லைச் செயராம விக்கன் யார்? இவருக்கும் இத்தூலுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? இத்தூல் பாடத்தது நெல்லைச் செயராமலிங்கரா? அருணாசலக் கவிராயரா? என்ற ஐயம் எழுப்புகிறது. அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றியதாக நம்பப்படுவதாலும் இவர் இயற்றியதாகப் பதிப்புரை குறிப்பிடுவதாலும் அனுமார் பிள்ளைத்தமிழை அருணாசலக்கவிராயர் தான் இயற்றியுள்ளார் என்று நம்பப்படுகிறது.

அருணாசலக் கவிராயர் 'திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்' என்ற ஒருநூலையும் பாடியுள்ளார் என்று மு. அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ இத்தூல் கிடைக்கவில்லை என்றும் கட்டுகிறார். திருவாவடுவறை யாதீன வெளிவிடு 89 (1953)இல் திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற ஒரு தூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இத்தூலைத் திருவாவடுவறை ஆதினத்து எட்டாம்பட்டத்தில் இருந்தபு. ம. சிவா

மலர் தேசிகமூர்த்திகள் அருளிச் செய்துள்ளார் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதுபோல் சீகாழிக்கோவை என்ற ஒரு நூலையும் கவிராயர் பாடியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுவர். அத்தூல் இன்றும் கிடைத் திவது². மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தார் பிள்ளை அவர்கள் பாடிய சீகாழிக்கோவை என்ற தூல் தற்போது உளது.

அருணாசலக் கவிராயர் துசோகமுவி நாடகம் என்று ஒன்று எழு தியதாகக் கூறுவர். ஆனால் இன்றளவும் இது கிடைக்கவில்லை³. இது இராமாயணத் தொடர்பான நாடகமாக இருக்கலாம். இராமனும் இவக்குவனும் சீதைகையத்தேடிக்கொண்டு செல்கையில் இராமனுக்கு தீர் கொண்டு வரும் பொருட்டுச் சென்ற இவக்குவன் மீது காழற்ற அயோசுமி என்ற ஓர் அரசுக்கி பற்றி கம்பராமாயண ஆரண்யகாண்டம் ஏழாவது படலத்தில் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தாடகம் இயர் பற்றியதாகவும் இருக்கலாம்.

மேலும் கவிராயரின் 'காழிப்பள்ளி' என்ற தூலில் ஐந்து பாடல் கள் தமிழிடம் உள்ளதாக அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இப்பாடலையும் தற்போது இத்தூலா சிரியர் பெற்றிலர். மேலும் கவிராயர் பாடிய தியாகேச வண்ணமும் கிடைக்கவில்லை.

3. இராம நாடக இயற்பகுதி

இராம நாடகம் இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழும் திறைத்த ஒன்றாக உள்ளது. இதில் இயற்பகுதில் இராம நாடகக் கன்தயகம்பு; யாப்பு அமைப்புக்கள் பற்றித் தென்னதின் ம. வரலாம். நாடகத்தொடக்கத்தில் பாயிரம் இடம் பெற்றுள்ளது.

பாயிரம் :

தூலுக்கு முன்னுரைபாக அமைபும் பருசிகையப் பாயிரம் என்பார், பாயிரம் இல்லாது நூல் அமைவதில்லை. இதனை

ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாலினும்
பாயிர மில்லது பறுலில் இன்றே⁴.

என்பர். இராம நாடகக் கீர்த்தகையில் 'ஏற்படைக் கடவுள் வளக் கண்கள் பாயிரப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இதில் அனுமார் தோத் திரம், பெருமான் தோத்திரம், அபசாரகூமை, நூற் பெருமை, அவை

பாடக்கம், மங்களம் என்ற பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன இதில் அமைப்பும் யாப்பமைப்புகள் பின்வருமாறு.

கொச்சகம் 1, வெண்பா 2, விருத்தம் 6, தருக்கள் 7
முதலில் விநாயகர் தோத்திரமும் அதனைத் தொடர்ந்து அனுமார் தோத்திரம் அமைந்துள்ளது.

கம்பராமாயணத்தை அடியொற்றி இம்நாடகம் அமைக்கப் பட்டுள்ளதனைக் கவிராயர் குறிப்பிடுகிறார்.

கம்ப இராமாயணப் பாற்கடலை உண்டு
தம்ப வரும் ராம நாடகமாம் மாமழையை
அம்புவிழில் காழி அருணாசல மேலும்
கும்பும் உலிர்ப் பவிர்க்கும் பெய்துவினை கொய்த்ததுவே

இராமகாதைப் பெருமையைக் கவிராயர் விருத்தமாகவும் திபதை மூலமும் கூறுகிறார். அவையடக்கத்தை விருத்தம் மூலமும் தரு மூலமும் கூறுகிறார்.

'நிகழ பொறுக்க வேணும் - பெரியோரே
பிள்ளை உமக்கு நான் காணும்'.

என்று குறிப்பிடுகிறார். அடுத்து இராமருக்கு மங்களம் பாடுகிறார்.

பாவிசத்தில் 'எனக்குள் இருபதம் நினைக்க அருள் புரிவாய்' என்ற செளராஷ்டிர சாகக் கீர்த்தனைச் சிறப்பானதொரு பாடல் ஆகும். இதில் பல்லவி ஒன்றும் ஒன்பது சரணங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இச்சரணங்கள் இராமச் சரித்தலகத் கருக்கிச் சொல்லும் முறையில் அமைந்துள்ளது. நாலாயிர திவ்விய பிரபந்த உரைகாரர்களுள் ஒருவரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை இராமாயணக் கதையை ஆழ்வார் பாசரங்கள் மூலம் கூறியுள்ளதுபோல கவிராயர் இக்கீர்த்தனையைத் தோத்திரப் பாடல்போல மனனம் செய்வதற்கு ஏற்றவகையில் இராமச் சரித்திரம் முழுவதையும் கூறியுள்ளார்.

பல்லவி

இராமம் செளராஷ்டிரம் தானம் திரிபுகடநாளம்

எனக்குள் இருபதம் நினைக்க வரம் அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்குள் இருபதம் நினைக்க வரம் அருள்வாய்.

சரணங்கள்

எனக்குள் இருபதம் நினைக்க வரம் அருள்

இனித்த தசரதன் தனக்கு மகம் எனும்

மனத்தினுடன் அவதரித்து முனிவரன்

மகத்தில் அரக்கியை வதைத்த அரசே (எனக்குள்)

இரண்டாவது சரணத்தில் அகலிகைக்கு அரண் புரிந்தவையும் சனகன் வில்லொடித்துச் சீதையை மணந்ததனையும், பாகராமன் செகுக்கு அடக்கியதனையும் குறிப்பிடுகின்றார் மூன்றாவது சரணத்தில் இராமன் காடு ஏகியதனையும், குகனுடன் கொண்ட தோழமையையும் குறிப்பிடுகின்றார். நான்காவது சரணம் பரதனுக்குப் பாதுகை தந்தமையையும், வீராதன் வதைத்தவும் கட்டு சிறது. ஐந்தாவது சரணம் பஞ்சவடிகில் குர்ப்பணகையின் செயலைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆறாவது சரணம் மாசிகையைக் கொன்றதனையும், வானி வதைத்தனையும் கூறுகிறது. ஏழாவது சரணம் அனுமன் இலங்கையில் சீதைவைக் கண்ட செய்தியைக் கூறுகிறது. எட்டாவது சரணத்தில் இந்திரசித்து வதம், கும்பகர்ணன் வதம் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்பதாவது சரணத்தில் விபீட்சைலுக்கு முடிசூட்டியமை, ஐ இராம முடிசூட்டிக்கொண்ட திகழ்ச்சிகள் உரைக்கப் பட்டுள்ளன.

இராம நாடக கதைமைப்பு :

இராம நாடகம் கம்பராமாயணத்தைத் தழுவி அமைந்துள்ளது. கம்பராமாயணம் பால அயோத்தியா, ஆண்டய, கிட்கிந்தா, சுந்தர, யுத்த காண்டங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது போல் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காண்டமும் பல படலங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனால் இராமநாடகக் கீர்த்தனையில் படலப் பகுதி இடம் பெறவில்லை கம்பன் அமைத்த கதைப்பாங்கில் காலியச் சைவக்காக அமைக்கப்பட்ட வருணனைப் பகுதி நீங்கலாக ஏனைய கதைப் பகுதிகளைக் கவிராயரும் பின்பற்றியுள்ளார்.

இராம காதையில் காண்டப்பகுப்பின்படி அமையும் கதைப் பகுதிகள் பின்வருமாறு.

பால காண்டம் :

தசரதன் அரசியல் தலை உரைத்தல், தசரதன் மகப்பேறு இல்லாமலுறித்து வருந்துதல், அரக்கர் கொடுமை நீங்க திருமாவீடம் தேவர்கள் முறையிடல், தேவர்களுக்குத் திருமால் அருள் உரைத்தல், திருமாவீடம் திருவவதாரம், கொளிகர் இராமரை வேள்

விடக்க அழைத்தல், நூறன் மறுத்தல், வரிட்டி நகவுரைத்தல், வேளிகள் இராமருக்கு நிதி யுரைத்தல், நாடகை வரம், அகலிவா சபை வேளையன், இராமர் மிதிலையில் சிதைவாயக் கண்டு ஐயுறல், சடயசுமி சனகலிடம் இராமர் வசலாறு கூறல், இராமன் கட்டு வணந்தல், இராமன் பவலி வால், சீதை சபா மண்டபம் வருதல், இராமர் மணல்கோலம் கொள்ளுதல், திருமணச் சடங்கு, அகிலி வாய வால், பரகராமன் செருக்கடக்கல், இராமன் சிதைபுடன் அகியாத்தி சடைதல், இக்கதைப் பகுதிகள் இராமநாடகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அயோத்தியா காண்டம் :

அயோத்தியா காண்டத்தில் இடம் பெறும் கதைப்பகுதிகள் வருமாறு :

இராமனுக்கு முடிசூட ஏற்பட்டு செய்தல் ஐம்பத்தாறு நேசத்திற் று அரசர்களும் வருதல், அயோத்தியைக் கலங்கவைத்தல், கூனிவின் வருகை, கைகேயியிடம் கூனி உரைத்தல், கூனிபைக் கோபித்தல் வகையினிள் மனநிலையைக் கூனி கலைத்தல், கைகேயி தரேதன் சமரயாடல், இரண்டு வரங்கள் பெறல், கைகேயி இராமனை வணந்திற்று ஏவுதல், கோசலை புலம்பல், தாமைத் தேற்றித்தனயன் விடைபெறல், இராமன் வளம் ஏகலைக் கட்டு இலக்குவன் கோபமுறல், இராமன் இலக்குவனின் கோபம் தணித்தல், சுமத்தினை இலக்குவனுக்கு அறிவுரை கூறல், இராமன் மிரிதல் குறித்துக் சீதை இரங்கல், இராமன் வளம் ஏகலால் புரகனங்கள் புலம்பல், சுமத்திள் புலம்பல், இராமன் சுமத்திரனுக்கு திசூறல், இராமனை நினைந்து தயாதன் புலம்பல், இராமனைக் குகன் தன் ஊரில் இருக்க வேண்டல், இராமன் குகனை நட்புக் கொள்ளல், சித்திரக் கூடலனம் காட்டல், தயாதன் குறித்துப் பரதன் புலம்பல், பரதன் கைகேயியைக் கோபித்தல், பரதன் கோசலைக்குச் சத்தியம் கூறல், குகன் பரதன் சேனையைக் கண்டு யரிதவித்தல், இலக்குவன் பரதன் சேனையைக் கண்டு கோபித்தல், இராமன் தந்தையை நினைந்துபுலம்பல், இராமனை வரிட்டி தேற்றுதல், இராமன் புன் பரதன் புலம்பல், இராமன் பரதனுக்கு அறிவுரை கூறல், பாசு கைக்குப் பரதன் பட்டிசாபிஷேகம் செய்தல்,

ஆரண்ய காண்டம் :

முன்றாவது காண்டாவதிக ஆரண்ய காண்டப்பகுதி பின்வரு மாறு - இராமன் அக்திரி முனிவர் கண்டு தண்டகம் சேர்தல், விரா தன் வலதயார் துதியும், தண்டகவனமுனிவர்கள் இராமனிடம் முறையிடல், இராமன் தண்டக முனிவர்களுக்கு அபயம் அளித்தல், இராமன் பஞ்சவக நித்தனாகக் காணல், இராமன் சடாயுவைக் கண்டு

பஞ்சவடியில் தங்கல், சூர்ப்பனாகை இராமனைக் கண்டு காமுறல், இராமன் இருப்பிடத்தை தோக்கி சூர்ப்பனாகை வரல், இராமன் சூர்ப்பனாகை உரையாடல், சூர்ப்பனாகை வதம், சூர்ப்பனாகை தன் உறவை நினைத்து புலம்பல், கரலிடம் முறையிடல், காள்முதலா னோர் வதை, சூர்ப்பனாகை இராவணனிடம் முறையிடல் இராவண னிடம் சீதை பற்றிக் கூறல், மாரீசன் இராவணமணப் பாடித் துரைத்தல், இலக்குவன் பொன்மாளைப் பொய் மான் எனல், இலக்குவன் சீதைவயத் தேற்றுதல், சீதை இராவண சந்ரியாச் உரையாடல், சடாயு இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறல், சடாயு இராவணப் பேன் சடாயுகீழ் சீதை புலம்பல், இராமன் சீதைவயக் காணாது புலம்பல், இராமன் சடாயு நிலை கண்டு இரங்கல், இராமன் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றல், கவந்தன்வதை, இராமன் சபிக்கு முத்தி அருளல்

கிட்கிந்தா காண்டம் :

நான்காவதாவிய கிட்கிந்தா காண்டப் பகுதி பின்வருமாறு : -

இராம இலக்குவர் வருகை கண்டு அனுமன் மறைத்து நின்று யோசித்தல் அனுமன் இராமனிடம் கிட்கிந்தை அரசவலாறு கூறல் கக்கிரிவன் நிலை கூறல், இராமன் கக்கிரிவனுக்கு ஆறுதல் கூறல், சீதையின் அணிகலன்கள் கண்டு இராமன் இரங்கல், இராமன் வாலி கைய நித்தித்தல் வாலி வதம், இராமனிடம் வாலி வரம் கேட்டல், வாலி கக்கிரிவனுக்கு அறிவுரை கூறல், வாலி இறந்த பின் தாவர புலம்பல், இராமன் கக்கிரிவனுக்கு அரசியல் உரைத்தல், காரகாலத் தில் சீதைவய தினந்து இராமன் இரங்கல், கக்கிரிவன் நிலை கண்டு இராமன் கோபமுற்தல், கக்கிரிவன் மதுவுண்டு மயங்கி நிற்கல், இலக்குவன் கக்கிரிவனை இடித்துரைத்தல், வாலரப்படைத் தலை வர்களும் படைத்தொகுதியும், சாம்புவந்தன் அனுமனைத் துதித்தல் அனுமன் கடலைத் தாண்ட இசைத்தல்.

சுந்தரகாண்டம் :

ஐந்தாவது சுந்தரக் காண்டப் பகுதி பின் வருமாறு :

அனுமன் கடல் தாண்டப் பாய்தல், இலங்கணி வதம், அனுமன் இலங்கையில் சீதைவயத் தேடல், அனுமன் இராவணனைக் கண்டு கோபமுறல், அனுமன் சீதைதைக் காணாததால் இரங்குதல், சீதை வயக் காணல், சீதை திரிசுடையிடம் முறையிடல், சீதைக்குத் திரி சடை களவுநிலை உரைத்தல், சீதையிடம் இராவணன் முறையிட்தல், சீதை இராவணனை இடித்துரைத்தல், சீதை தளியே புலம்பல், அனுமன் இராமர் பற்றி சீதையிடம் உரைத்தல், கரியாசரி பெறல்

புத்த செய்திகளைச் சீதை அறிதல். அனுமன் சீதைவிடச் வாய்
 கேட்டல். அனுமன் சீதை கூறல். அனுமன் சீதைக்குத்திடம்
 உரைத்தல். சீதை அனுமன்விடம் குடாமணி தரல். அனுமன் துக்கோ
 கமயம் அழித்தல். சாயுமலி வதை பஞ்சசேனாதிபதிகள் வளர் அனு
 மன் இத்தா சீதை, எதிர்த்தல், அனுமன் இத்திரசித்துடன் பொருதல்
 இத்திரசித்து வந்து திரம்மாஸ்திரத்தால் அனுமன் கட்டுப்படல்.
 இராவணன் கொலையில் வீழ்ந்ததல். அனுமனை இராவணன்
 விவாவுதல், அனுமன் இராவணனுக்கு விடையும் மதியும் கூறல்.
 அனுமனைக் கொல்லா தாம விபீடணன் தடுத்தல். அனுமன் வாயில்
 நீசுடாதிருக்கும்படி அச்சிவிடப் பகவானைச் சீதை வேண்டல், அனுமன்
 குடங்கையைக் கொடுத்துதல், சதுரணம் அழித்தல், சீதைரைத்
 திரும்பிப் போனவர்கள் குறித்து இராமன் இரங்கல். இராமன்விடம்
 அனுமன் சீதை நிலை கூறல், சீதைகள் குடாமணி கண்டு இராமன்
 மகிழ்தல், இராமன் கடற்கரைகையக்கரணம்.

புத்த காண்டம் :

அறாவதாக அமைந்துள்ள புத்த காண்டத்தை விவாகக் கவி
 ராயர் அமைந்துள்ளார். இக்காண்டக்கதையின் வருமாறு :

இராவணன் மத்திராலோசனை, சும்பகர்ணன் இராவணனுக்கு
 ஆயுதமான கூறல், விபீடணன் இத்திரசித்தின் கருத்தை விவகி
 இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறல், இராவணன் விபீடணனைச்
 சிவந்து கூறல், விபீடணன் வெளியேறி இராமன்விடம் சரணாகதி
 யடைதல், விபீடணன் இராமனை வணங்கல், இராமன் விபீடண
 னுக்கு அடைக்கலமும் அரசும் கொடுத்தல், விபீடணன் இராமன்
 பெருமை கூறல், இராமன் முன் விபீடணனை அனுமன் துதித்தல்
 இராமன் வருணன் போரில் அம்பு செலுத்துதல், வருணன் இராம
 னைச் சான் அடைதல், மாணா வீரர்கள் சேதுபந்தனம் அமைத்தல்
 இராவணனுக்கு மாணியவான் அறிவுரை கூறல், மாணியவானை
 இராவணன் இத்திரசித்தல், இராவணன் இராமன் முதியோரைக்
 காணல், அச்சிவிட இராவணன் மல்புத்தம், இராமன் வானா வீரர்
 களை இலங்கையை வளைத்தல், அங்கதன் தூது செல்லல்,
 அங்கதன் இராவணன் உரையாடல், அனுமன் இராவணன் போர்
 இராம இராவண முதல் போர், இராவணன் மாணியவானிடம் அமர்க்
 கையம் கூறல், மாணியவான் அறிவுரையை இராவணன் கேட்க விடா
 மல் மகோதரன் கலைத்தல் போல்வன.

சிங்கரர் சும்பகர்ணனை எழுப்பல், சும்பகர்ணன் இராவண
 னுக்கு அறிவுரை கூறல், சும்பகர்ணன் வரலாற்றை இராமன்விடம்

விபீடணன் எடுத்துரைத்தல், சும்பகர்ணன் அறிவையழைத்த
 விபீடணனுக்கு அறிவுரை கூறல், இராமன் சும்பகர்ணன் போர்,
 சும்பகர்ணன் இராமன்விடம் வரம் கேட்டல், இராமன் சும்ப
 கர்ணன் தலையைக் கடலில் வீழ்த்தல், சீதைவிடம் இராவணன்
 இறைஞ்சுதல், சீதை இராவணனை இடித்துரைத்தல், மாயாசன
 களைக் கண்டு தந்தையென்று எண்ணி சீதை புலம்பல், சும்பகர்
 ணன் மரணம் அறிந்து இராவணன் புலம்பல், அதிகாயன் வரலாற்
 றை இராமன்விடம் விபீடணன் கூறல், இருபகடைகளின் போர் நிலை
 யானைப் படைகய இராவணன் அழித்தல், அதிகாயன் இலக்குவன்
 போர், அதிகாயன் இறப்பு, இத்திரசித்தன் அனுமன் வாக்குவாதம்
 இத்திரசித்து இலக்குவன் போர், நாகபாசத்தால் இலக்குவன்
 கட்டுண்டமைக்கு விபீடணன் புலம்பல், இராமன் இரங்கல், கருடன்
 நாகபாசம் மறைதல், கருடன் இராமனைத் துதித்துச் செல்லல்,
 இரவில் மகராட்சிகள் வதை இலக்குவன் இத்திரசித்தன் இரண்
 டாவது போர், இலக்குவன் பிர்மயாத் திரத்தால் கட்டுடல், இராமனைத்
 தேவர்கள் வணங்கல், இராம இலக்குவர்களைக்கண்டு சீதைபிரங்கல்
 திரிசுடை சீதைகையத் தேற்றுதல், அனுமன் சஞ்சீவி பர்வதம்
 கொண்டு வரல், தம்பி முதலானோர் எழுத்ததற்காக இராமன் அனு,
 மனைப்புக்கத்தல், இலங்கையில் வானா வீரர்கள் கர்ச்சனை செய்தல்
 இத்திரசித்தன் மாயச் சீதைகைய அனுமன் முன் கொண்டு வரல்
 இத்திரசித்தன் வெட்டிய சீதைகையக் கண்டு அனுமன் புலம்பல்
 சீதை நில கண்டு வந்த விபீடணன் இராமன்விடம் கூறல், இராமன்
 இலக்குவனுக்குப்போர் முறை கூறல், இத்திரசித்தனை அனுமன்
 பழித்தல், இத்திரசித்தன் இலக்குவன் முன்றாம் முறைபோர்,
 இத்திரசித்து விடணனை ஏகதல், விடணன் இத்திரசித்துக்கு எதி
 மொழித்தல், இத்திரசித்து இராவணன்விடம் முறையிடல், இத்திர
 சித்தை இராவணன் உதாசினம் செய்தல், இத்திரசித்து வதம்,
 சீதைகைய வெட்டி நிலைத்த இராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்
 தூதர் இராவணனுக்கு மூல பலத்தை விவக்குதல், வன்னியைய
 மாணியவான் இடித்தல், அங்கதன் சாம்பவான் வாநம், மூலபல
 சண்டை, இராவணன் தேர் ஏறல், இராமன் தேர் ஏறல், மகோதரன்
 வதை, கடைசி நாளில் இராவணன் போர், இராவணன் வீழ்த்தல்,
 விபீடணன் புலம்பல், மண்டோதரி புலம்பல், சீதைக்கு அனுமன் தற்
 செய்தி கூறல், சீதை அனுமனை உபசரித்தல், சீதை அக்கினியால்
 முழி எழல், தீக்கடவுள் முறையிடல், தசரதன், இராமன் புகழ்தல்,
 இராமன் சீதைக்கு இலங்கையில் பலர் வீழ்ந்த இடங்களைக்காட்டல்
 இராமன் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதன் மகிமைகூறல், இராமன்
 சீதைக்கு வந்த வழி அடையாளம் கூறல், சத்துருக்கள் அராட்சிக்கு
 உடன்படாமல், அக்கினிவில் வீழும் பாதனைக் கொள்கலைத் தடுத்துக்

கூறல், பாதவர் கௌசலையிடம் முறைவிட்டு இரங்கல், இராமன் வாயை அனுமன் பாதனுக்கு உரைத்தல், பாதனுக்கு அனுமன் சமீபமாக வாயவாயம் கூறல், இராமன் அனுமனை உடனாவன, உவங்குதல், இராமன் பாத்தவரை பரிசு விருத்துண்ணல், பாத துவாகர் முதலியார் இராமர் அரக்கர் மாண்ட வகை கூறல், குகை இராமன் வரவில்லை என்று வருந்துதல், பாதன் இராமன் திருமுகங்களிலே வலங்குதல், பாதனுக்கு இராமன் காட்சிக் கொடுத்தல், தகையும் இராமனையும் சீதைமையுர் துலங்கித்தல், பட்டாபிஷேக மண்டபத்தைப் பாதன் அலங்கரித்தல், இராமன் பட்டாபிஷேகம் சமாப்தியில் மங்களம், சமாப்தியில் ரோபாளம்,

வாய்த்துக் கூறி இராம நாடகம் முற்றுப் பெறுவது.
 இரங்குலம் வாழ்சி தாராம் வாழி
 இளையவர்மு வருவ்வாழி இவர்பெண்டூர் வாழி
 குருவதிட்டி சமத்திரர் அனுமார் சக்கிரீவர் வாழி
 குருவாழி குகர்விபீ ஷண்வாழி இந்தப்
 பரீய பாகர் வாழி மும்முர்த்தி வாழி
 பல அமர் முனிவர்வக மதிசுதிரர்கள் வாழி
 தருவனர் காழியின் அருணா சலகவிசொல் வியகீர்த்
 தனைபடிப்போ கும்கேட்போ ரும்வாழி வாழி.

கம்பராமாயணம்-இராமநாடகக்கிரீர்த்தனை ஒப்பீடு :

சோழ நாட்டில் திருவழுத்தூரில் ஆதித்தன் என்பவரின் மகனாக கம்பர் பிறந்தார். திருவெண்ணெய்தலையூர் சடையப்ப வள்ளரால் ஆதரிக்கப்பட்டார், இவரது காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் உரைப்பர். சமஸ்கிருத மொழியில் வரன்மீகி முனிவர் எழுதிய இராமாயணத்தை தழுவி கம்பர் இராமகாதையைப் படைத்துள்ளார். வரன்மீகி இராமாயணம் 7 காண்டங்களையும் 24000 கலோகங்களையும் கொண்டுள்ளது. இராமனின் சரித்திரத்தை இராமன் முள்விலையில் அவனது மகன்களான லவன் குசன் உரைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கம்பர் வரன்மீகி கூறிய ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தரகாண்டம் நீங்கலாக எணைய ஆறு காண்டங்களை, 114 படலங்களில் கமர் 10391 படலங்களில் கூறியுள்ளார். கம்பர் காவியமாக இராமகாதையைப் படைக்க விழைந்தமையால் ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம், தகர்ப்படலம், அரவியல் படலங்களை உரைத்ததே இராமனின் திருஅணகா நினைப்பினையத் தொடங்குகிறார். இராமனுடைய முழுமலர்ந்தையும் வரன்மீகியும், இராமனுடைய வரலாற்றில் இராமாயணத்தை

திற்கேற்ற குழல்களும், இராவணவதந்தையும் கம்பர் முக்கியத்துவம் தருகிறார்.

கம்பனின் காவியக் கதைப் போக்கைத் தழுவி அருணாசலக் கவிராயர் இராம நாடகத்தைப் படைத்துள்ளார். அதனைக் கவிராயர் கம்ப இராமாயணப் பாற்கடலை உண்டு தம்ப வரும்பரம் நாடகமாம் மாமழையை அம்பு வியல்காழி அருணாசல மேவும் குமபும் உயிர்ப்பயிர்க்கும் பெய்துவினை கொய்ததுவே என்று உரைக்கிறார். கம்பனின் காவியத்தை நாடகக் கிரீர்த்தனையாக்குகிறார். கம்பள்ளவிட இயற்றிவிழில் இனிதுகூற இயலாதெனவும், கம்பனின் காவிய நேரக்கும்-பாமரமும் அறியவேண்டுமென்றும் கமர் எண்ணி நாடகக் கிரீர்த்தனையாக்கியுள்ளார். கம்பரின் ஆறு காண்ட 114 படல 10381 படல் செய்திகளை 258 இசைப் பகுதிகளாக்கியும் 278 இயற்பகுதிகளாக்கியும் கவிராயர் பாடியுள்ளார். கற்றாராய் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கம்பனின் காவியம் அமைவதுபோல் நாடகத்தைக் கண்டாராயும் கேட்டாராயும் பிணிக்கும் தகையவாய் இராமநாடகக் கிரீர்த்தனை அமைந்ததுள்ளது.

வரன்மீகிவிடமிருத்து கதையைப் பெற்ற கம்பர் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கேற்பவும், காவிய அமைப்பிற்கேற்பவும் புதுப்படலங்களை சில வற்றைப் படைத்தும், கதைப் போக்கிற்கு மேலும் அழகூட்ட இரணியன் வகைப்படலம் மாயாசனகன் வகைப்படலங்களைப் படைத்தும், வேதவதி சபம், வாலி வரம் போன்ற சில மாற்றங்களைக் கம்பர் கையாண்டார். கம்பர் கூறிய கருத்துக்கள் பல வற்றைக் கவிராயர் அப்படியே மேற்கொண்டாலும் ஒரு சில மாற்றங்களையும் செய்துள்ளார். அவற்றில் சிலவற்றைக் காணலாம்.

இராமன் சீதை காதல் :

இராமனும் சீதையும் வில்லொடிப்பதற்கு முன்பு ஒருவரையொருவர் கண்டதாக வரன்மீகிகத்தில் குறிப்பு இல்லை, கம்பர் இக்காட்சியைச் சித்திரமாக்கிக் காட்டுகிறார். களவு வழிப்பட்ட கற்பு மணத்தைப் பேசும் தமிழரின் அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வில்லொடிக்கு முன் இராமனும் சீதையும் ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல் கொண்டதாகக் கம்பர் கூறியிருக்கிறார்.

* எண்ணு நலத்தினால் இளையன் நின்றழி கன்னொடு கண்ணினைக் கவனி ஒன்றையொன்று உண்ணவும் நிலைபெறாது உணர்வும் ஒன்றிட அண்ணலும் நோக்கினால் அவனும் நோக்கினால் நினைவுக்காட்சிப்படலம்

இதனைக் கவிராயர் சிறப்புடன் சித்தரிக்கிறார். சீதைவயக் கண்ட இராமன் மனதில் ஏற்பட்ட எண்ணத்தைக் கவிராயர் வீருத்தப் படலம் மூலம் உரைக்கிறார்.

"மடவாள் காணத் தன்னை அந்த மனிலைத் தானும் ரகுராமன் கடல்வாய் வருசெந் திருளையே கண்டான் வீரகம்

கொண்டானே" பாலகாண்டம்:12,

சீதை மனதில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளைத் தகு என்ற கீர்த்தனையின் மூலம் உணர்கிறார். கன்னிமாடம் தன்னில் வந்து நின்று என்னை தன் வசமாக்கியவர் யாரோ என்று தன்னைத்தானே வினவுவது போல் பாடக்கிறார்.

பல்லவி

ஆரோ இவர் ஆரோ - என்ன - பேரோ அறியேனே.

அனுபல்லவி

கார்உலாவும் சீர்உலாவும் யிதிலையில்

கன்னிமாடம் தன்னில் முன்னே தின்றவர் (ஆரோ)

சரணம்

சந்திரனும்ப முக மலராலே என்னைத்

தானே பார்க்கிறார் ஒருக்காலே

அந்த தாளில் தொத்தம் போல உருகிறார்

இந்த நாளில் வந்துசேவை தருகிறார் (ஆரோ)

— பாலகாண்டம்:13.

குகனுடன் ஐவரானோம் :

கங்கைக் கரையில் நாவாய் ஓட்டுபவனாக விளங்கும் குகன் வனமேகிய இராமனுக்குக் கிடைத்த முதல் தோழமையாவான். குகன் இராமன் மீது அளவற்ற அன்புடையவனாகி வனத்தில் வாழும் நாட்கள் முழுதும் தன்னிடத்தில் தங்கிக்கொள்ளுமாறு இராமனை வேண்டுகிறேன். இல்லையேல் உங்களைத் தங்கிக்கொள்ளாத தன்னை அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகின்றான். இவனது அன்பின் மிகுதியைப் பாராட்டிய இராமன் இதுவரை சகோதரர்கள் நால்வர்களாக இருந்தோம் உன்னுடன் ஐவரானோம் என்று கூறுகிறான். இதனைக் கம்பர்,

"புன்பம் உளதுஎனின், அன்றோ ககம் உளது. அது அன்றிப் பின்பு உளது இடை மன்னும் பிரிவு உளது என உள்ளேல் முன்பு உளெம் ஒரு நால்வேயாம்; முடிவு உளது என உள்ள அன்புடன இனி, நாம் ஒர் ஐவர்கள் உளர் ஆனோம்" என்கிறார். — அயோத்தியா காண்டம். குகப்படலம்:41.

இந்தக் கருத்தைக் கவிராயர் நாடகப் பாணியில் எடுத்துரைக்கிறார். இராமன் குகனின் தோழமையைப் பாராட்டி உரைக்கும்பொழுது,

"ராமன் பாதன் லட்சுமணன் சத்துருக்கள் என்ன

தால்வர் சிறத்திகுத்தோம் குகனே

ஆம் உள் உடனே ஐந்துபேர் ஆனோம்சீர் ஆனோம்

அதிகபலவான் களானோம் குகனே

என்கிறார்.

— அயோத்தியா காண்டம் 20.

காமவல்லி வந்தாள் :

பஞ்சவடிகில் இருந்த இராமனைச் சூர்ப்பணகை காண்கிறாள். இராமனது அழகில் தன்னை இழக்கிறாள். தனது கோர உருமாற்றி கோலவடிவம் கொண்டு இராமன் எதிரில் வருகிறாள். இராமன் நீ யார்? என வினவினான். நான் பிர்மாவின் பேத்தி, குபேரன் தங்கை, இராவணனுக்குப் பிள் பிறந்தவள். என் பெயர் காமவல்லி, இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை என்றாள்.

இதனைக் கம்பர்,

"பூவிலோன் புதல்வன் கமந்தன் புதல்வி; முய்யுங்கள் செறித சேவலோன் துணைவன் ஆன செவ்கையோன் தங்கை திக்கின்

மாஎலாம் தொலைத்து, வெள்ளி மலை எடுத்து, உலகம் மூன்றும்

காவலோன் பிள்ளை, காமவல்லி ஆம் கன்னி. என்றான்".

என்கிறார். இதனைக் கவிராயர்,

இராவணன் குபேரனுக்குத் தங்கைப்பகை-இல்லாத

நன்மைத் துணர்கொண்டு வந்த நங்கை

— ஆரண்ய காண்டம்:4

என்று உரைக்கிறார்.

வாலி கேட்ட வரம் :

கக்கிரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படி வாலியைக் கொல்ல வேண்டிய குழல் இராமனுக்கு உண்டாகிறது. வாலியும் கக்கிரீவனும் சண்டையிடுகின்றனர். வாலியை இராமன் கொல்கிறான். இராமன் எய்த அப்பினை வாலி தன் மாப்பிரிருந்து பறித்து எடுக்கிறான். இராமனை வாலி இகழ்ந்து பேசுகிறான். இராமன் தன் செய்கை முறையெனக் கூற வாலி மனஅமைதி பெறுகிறான். தம்மிடமிருந்து கொண்ட பாததால் வாலி இராமனிடம் ஒரு வரம்கேட்கிறான். என் தம்பி கக்கிரீவன் சில நேரங்களில் நறவம் மாந்தி புத்தி மாறி சில தவறுகளைச் செய்துவிடுவான். அதுபோது என்னைக் கொண்டு போல் அவனைக் கொன்றுவிடாதே என்று கூறுவான். 'எய்த வேல் மெய்யதா வசல் குறைக்கும் தாய்' என்று நாலடியார் கூறும் கருத்தும், 'இன்னா செய்தகார ஒறுத்தல் அவர் நண்பு நன்னயம் செய்து விடல்' என்று திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்தும் இவ்விடத்தில் சிந்திக்கவைக்கின்றன.

இச்செய்தியைக் கம்பர்

"ஓயிய உருவ! நாயேன் உளது ஒன்று பெறுவது உன்பால் பூ இயல் நறவம் மாந்தி, புத்தி வேறு உற்ற போழ்தில் தீ வினை இயற்று மேனும். எம்பி மேல் சிறி, என்மேல் மேலிய பகழி என்றும் கூற்றினை ஏவல் என்றான்.

கிட்கிந்தா காண்டம், வாலி வதை. 132

இதனைக் கவிராயர் சாவேரி இராகத் தருவில் ஒரு சாணத்தில் உரைக்கிறார்.

"என் தம்பி கக்கிரீவன் பிழைத்தாலும் கிருபை விடாதே
என் மேல் தொடுத்த அம்பை எடுத்தவன் மேலே
தொடாதே."

-கிஷ்கிந்தாகாண்டம், 5.

என் சொல்லினால் சுடுவேன் :

அசோக வளத்தில் சிதறவிடுக்கும் சீதையை அனுமன் காண்டான். இராமன் தந்த கண்ணயாழியைத் தந்து இராமன் உரைத்த செய்தியையும் சொன்னான். சீதை கண்ணயாழி கண்டு மகிழ்ந்து தன்னுடைய சூடாமணியை அனுமனிடம் தந்து இராமரிடம் தீர்ப்பிக்குமாறு கூறினான். 'அதுபோது அனுமன் இப்பொழுதே

உங்களை இராமனிடம் கொண்டு சென்றது விடுகிறேன் என்று கூற சீதை அதனை மறுக்கிறாள். "அனுமனை அந்த இலங்கையை என் ஒரு சொல்லினால் சுட்டு அழித்து விடுவேன் அது இராமன் தன் வில்லுக்குக் குறை நேரும் என நினைந்து இருக்கிறேன் என்கிறாள்.

இதனைக் கம்பர்

"அல்லல் மாக்கள் இலங்கையது ஆகுமோ
எல்லை தீத்த உலகங்கள் யாவும், என்
சொல்லினால் சுடுவேன் இது தாய்வன்
வில்லின் ஆற்றற்கு மாசு என்று வீசினேன்"

-சுந்தரகாண்டம் சூடாமணிப்பாடலம் 18

இதனைக் கவிராயர் பின் வருமாறு உரைக்கிறார்.

வேடிக்கைக்கோ பிடித்தார்	வில்லு	அவர்க்கிறந்த ஆர்
ஈடோ அதெல்லாம் ஒரு	கில்லு	கான்செய்தாலும்
காடாகாதோ இலங்கைக்	கல்லு	துணிந்தவர்க்குப்
பாடோ பிராணன் என்னவர்	புல்லு	அந்தூதப்போட்டு
சுடு மாதிரிம் இருந்த	நெல்லு	போலே ஆளேனே
ஒடிப்போய்சாமி முள்ளே	தில்லு	அவருடனே.

-சுந்தரகாண்டம்-11.

அச்செய்தியைப் பாராமும் அறியும் வகையில் நாடகக் கீர்த்தனை யாகத் தந்துள்ளார். 'வில்லு, கில்லு, கல்லு, புல்லு, நெல்லு' தில்லு' என்ற சொல்லின் பதத்தின் மூலம் வரும் ஒசையின்படி சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

இன்று போய் நாளை வா :

முதல் நாள் போசில் இராமனும் இராவணனும் சந்திக்கின்றனர். யாவரும் இராம பாணத்தால் இறக்க இராவணன் தனித்து நின்று இராமனோடு தனித்துச் சண்டையிடுகிறான். இராவணன் மருடம் இழந்து, நாணி திடுக்கிடுகிறான். இராவணனுக்கு இராமன் அறிவுரை கூறி, 'இன்று போய் நாளை வா' என்கிறான்.

இக்கருத்தினைக் கம்பர்,

"ஆள் ஐயா! உனக்கு அமைந்தன மருதம் இறைத்த
பின் பூனை ஆயின கண்டனை; இன்று போய், போர்க்கு

நாளை வா என நல்லினன் -நாகு இளங்கழுதிள்
வாளை தாவுது மொகலை நாடுடை வள்ளல்".

- புத்தகாண்டம் முதற்பேர்ப்பிரபலம் 255.

இசைவைக் கவிராயர் துகாலந்தி இராகக் கீர்த்தனையில் பின் வரு
பிறி

"சரவாம் புகுதல் என்றால் இதுவே நல்ல வேளை
சன்னைக்கு முன்னால் ஆகாதினி இன்றைக்குப்போய்
வாடா நானை,"

குறிப்பிடுகிறார்.

மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் :

கம்பரின் இராமாயணம் காவிய அமைப்பிலும் கவிராயரின் இராமாயணம் நாடகக் கீர்த்தனையிலும் அமைந்துள்ளன. முன்னது இயற் தமிழாகவும் பின்னது இசை, நாடகத்தமிழாகவும் அமைந்துள்ளன. காவியப் பாங்கிற்குரிய வருணனைப் பகுதிகள். இயற்கைச் சித்தரிப்புகள், உவமை உருவகம் முதலான அணிநயங்கள், சந்த இன்பங்கள், யாப்பமைதி, சொல்லழகு போன்றன சிறப்புடன் அமைந்துள்ளன. நாடகக் கீர்த்தனையில் நாடகத்திற்குரிய உரையாடல் பகுதிகள், என் வகைச் சுவைகள், மெய்பாடுகளைச் சித்தரிக்கும் சொல்லமைதிகள், பாத்திரப் பணித்தேற்ற உரையாடல்கள், கதைப் பகுதியை விடுத்த மூலமும், இதன் விரிவினைப் பல்லவி, அனுபல்லவி சாணாக அமையும் தருக்கள் மூலமும் விளக்குகின்றார்.

காவிய வருணனைப் பகுதிகளான ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப் படலம், நகர்ப்படலம், கார்க்குடப்படலம், எழுச்சிப்படலம், சந்திர சார்ப்படலம், வரைக்காட்சிப்படலம், பூக்கொய்ப்படலம், நீர்விளையாட்டுப்படலம், சண்டாட்டுப்படலம், பம்பைவசலிப் படலம் போன்ற படலச் செய்திகள் இராமநாடகத்தில் இடம் பெறவில்லை.

காவியக் கதைக்கு அழகட்டும் வகையில் இடம்பெற்றுள்ள கலைக்கோட்டு முனிவர் வரலாறு, தாடகை வரலாறு, மாபவி கதை, துந்துபி கதை, சுவம் பிரபை வரலாறு, அனுரூபை வரலாறு, தயரதன் சாபம், வில்லிள், வரலாறு. இரணியன் வரலாறு போன்ற கதைகள் கம்பர் விசிவாக உரைத்துள்ளது போல் உரைப்பதற்கு வாய்ப்பின்மை யால் கவிராயர் குறிப்பாகச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

விட்டனை இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறும்பொழுது இரணியன் வரலாற்றை ஏடுத்துக் கூறுகிறான். இதற்காகத் தனிப்

படலத்தைக் கம்பர் படைத்துள்ளார். இது வரலாற்றில் இடம் பெறவில்லை இரணியனது இயல்பு, பிரகலாதன் தன்மை, 'ஓம் தமோ நாராயணாய' என்ற மந்திரத்தின் ஆற்றல், எங்கும் இருப்பதாம் நீ உரைக்கும் இயற் இத்தூணில் உள்ளானே என விளவி ஓரணை அறைநல், நாசிக்க மூர்த்தியால் வதைபடல் போன்ற பகுதிகளை எடுத்துரைத்து இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறும் பகுதி கவிராயரால் சிறப்பாகப் போற்றப்படவில்லை. இவை கதை என்பதால் நாடகப்போக்கு மடைமாற்றம் பெற்றுவிடும் என நினைந்து கவிராயர் விடுத்துவிட்டார்.

நாடகப்பாங்காக இராமர் சூர்ப்பனாகை உரையாடலைக் கம்பர் அமைத்துள்ளார். இராமனது அழகில் சூர்ப்பனாகை மயங்குதலை 14 பாடல்களிலும், இராமன் சூர்ப்பனாகை உரையாடலை 18 பாடல்களிலும் விசிவாக அமைத்துள்ளார்.

4. இராம நாடக இசைப் பகுதி

அருணாசலக் கவிராயர் தான் பாடக்க விழைந்த இராம கதை யைக் கீர்த்தனை நாடகமாக்கியுள்ளார். சீகழிவின் ஒருபகுதியான சட்டநாதபுரத்தில் வாழ்ந்த வெங்கடராமையர், கோதண்டராமையர் என்ற இசை விற்பனர்களின் உதவியால் இதனை இசைநாடக மாக்கியுள்ளார். தமிழிசை உலகில் தோன்றிய முன்னோடி இசை நாடகங்களுள் ஒன்றாக இது விளங்கி வருகிறது. தமிழகத்தின் பல இடங்களில் இது நாடகமாகவும், கதாசாலேச்சபைகளில், இதன் ஒரு சில இசைப்பகுதிகள் இசையரங்குகளிலும் நாடக அரங்குகளிலும் இடம் பெற்றன. மேலும் இடம் பெற்றும் வருகின்றன.

4. கவிராயரின் இராம நாடகக் கீர்த்தனையில் 258 இசைப்பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில்,

தரு என்ற கீர்த்தனைப்பகுதி	...	197
திபதை என்ற பகுதி	...	60
தோடயம்	...	1
		258

கீர்த்தனம் :

இசை வகைகளுள் கீர்த்தனம் என்பதும் ஒன்றாகும். கீர்த்தி மைய்பாடும் இசைப்பாடல் கீர்த்தனமாகும். கீர்த்தி என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்குப் புகழ் என்பது பொருள். இறைவனது புண்ணிய அல்லது பெரியோர்களின் புகழையோ பாடும் பாடலாகும். தெய்வீகம், புராணம், செயல்பாடுகள் பற்றியதாக அமையும். பல்லவி அனுபல்லவி சரணம் என்ற பகுதிகளைக் கொண்டு அமைபார். அனுபல்லவி இல்லாமலும் அமைபும், பல சரணங்களுடனும் வரும். சில சமயங்களில் பல்லவிக்குரிய சுரப்பகுதி. சரணங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதும் உண்டு. கீர்த்தனையில் தாதுவாகிய சுரப்பகுதியை விட மாதுவாகிய சொற்பகுதி முக்கிய இடம் பெறும். தமிழில் முதன் முதலில் கீர்த்தனை இலக்கியம் பாடியவராக தமிழிசை ஆதி முடராத்திகளுள் முதன்மையானவரான முத்துத்தாண்டவர் விளங்குகிறார். இவரின் 'பூலோககயிலாச கிரி' எனத் தொடங்கும் பாடப்பரியா இராகக் கீர்த்தனை முதல் தமிழ்க் கீர்த்தனையாக விளங்குகிறது.

தரு :

கதைப்பகுதியாக அமையும் கீர்த்தனையைத் 'தரு' என்பர். இதுவும் கீர்த்தனை போல பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அமைப்புகளைப் பெற்றுவரும். இது பற்றி பி.டி செல்வத்துரை அவர்கள் குறிப்பிடும் கருத்தினை எண்டு நினைவு கூர்தல் நலம். "ஒரு நிகழ்ச்சியையோ அல்லது ஒரு பழங்கதைகளையோ அழகாக விவரிக்கும் பாட்டினைத் தரு என்பர். இதன் சொற்பகுதி (சாகித்யம்) வரலாற்றை ஒட்டியதாகவோ புராண நிகழ்ச்சியைப் பற்றியதாகவோ கதை வெளிப்படுத்துவதாகவோ, கொடை வள்ளலின் பெருமையைப் பற்றியதாகவோ அமைந்திருக்கும். இசை மத்தியம் காலத்தில் இருக்கும் பல்லவி அனுபல்லவி சரணம் என்ற பகுதிகள் உண்டு. ஆனால் பெரும்பாலும் பல்லவி, சரணம் இவை இரண்டு மட்டும் காணப்படுகின்றன. சரணங்கள் பல சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆதிசாஸ்திரம் பொருத்தம் பட்டிருக்கும். இசை நாடகங்களிலும் நாட்டிய நாடகங்களிலும் தருக்கள் பெரும் அளவில் கையாளப்படுகின்றன. அந்நாடகக் கவிசாயர் இயற்றியுள்ள இராம நாடகத்தில் பல அழகிய தருக்கள் காணப்படுகின்றன." கதை அசுத்ததை வெளிப்படுத்தும் நீண்ட சரணங்கள் அமைந்துள்ளன

இத்தன்மையில் அமைபும் தருக்களைப் பலவகையாகப் பிரிக்கலாம்,

1 பிரவேசிக தரு	2 வருணனைத் தரு
3 சம்வாத தரு	4 சுவாகத் தரு
5 உத்தர பிரதியுத்தர தரு	6 ஜக்கினி தரு
7 கோணங்கி தரு	8 கோலாட்டத் தரு

1 பிரவேசிக தரு :

நாட்டிய நாடகங்களில் இசை நாடகங்களிலும் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும் பாடல்களைப் பிரவேசிகத் தரு என்பர். இதனைப் பாத்திரப் பிரவேசம் என்றும் நாடகநூலார் அழைப்பர். இன்றும் மெலட்டுர். புரிசை போன்ற இடங்களில் நடைபெறும் முறையே பாகவதமீனாரா, தெருக்கூத்துக்களில் பிரவேசிக தரு இடம்பெறுவதனைக் காணலாம்.

2. வருணனைத் தரு :

ஒரு நிகழ்ச்சி வருணனை, இயற்கை எழிற் காட்சி வருணனை, ஒருவரின் பண்புநிலைகள் வருணனை போன்ற வற்றை வருணிக்கும் பாடலை வருணனைத் தரு என்பர்.

3. சம்வாத தரு :

பாத்திரங்களுள் ஒருவருக்கொருவரிடையே நடைபெறும் வாக்குவாதங்களைப் பாடல் மூலம் காட்டுவதனைச் சம்வாத தரு என்பர்.

4. சுவாகத் தரு :

பாத்திரம் தனக்குத்தானே உரையாடிக்கொள்ளும் நிலையில் அமையும் பாடலைச் சுவாகத் தரு எனலாம்

5. உத்திரபிரதியுத்தர தரு :

இருவரிடையே அமையும் உரையாடலை எடுத்துரைக்கும் தருவை உத்தர பிரதியுத்தர தரு எனலாம்.

6. ஜக்கினி தரு :

சாகித்தியத்தின் முதற்பகுதி ஜதிக் கோர்வைகளைக் கொண்டு அமைபும். அடுத்தப்பகுதி சொற்றொடர் பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கும். மத்தியம் காலப்பகுதியில் அமையும். இவ்வாறு அமையும் பாடலை ஜக்கினி தரு எனலாம்.

7. கோணங்கி தரு :

நாடகத்தைத் தொடங்கிவைக்க வரும் கட்டியக்காரனைக் கோணங்கி என்பர். இவன் நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் சபையில் தோன்றி இறைவனுக்கும் எல்லோருக்கும் வணக்கம் கூறி நடைபெறுந் நாடகம் பற்றி உரைப்பான். இவளது பிரவேசம், செய்கைகள் பற்றிக் கூறும் தருவைக் கோணங்கி தரு எனலாம்.

8. கோலாட்டத் தரு :

வட்டமிட்டும் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாம் ஒலிக்க, கொட்டி இசைத்திடுமோர் கோலாட்ட நாட்டியத்தின் பொழுது பாடப்படும் பாடலைக் கோலாட்டத் தரு என்பர்.

அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகக்கீர்த்தளையில் 197 தருப் பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் காணலாம்.

இராம நாடகக் கீர்த்தளையில் இடம் பெற்றுள்ள தருக்கள்.

1. பிரவேசிக தரு	2
2. வருணனை தரு (கணிக்கற்று உள்பட)	99
3. சம்வாத தரு	59
4. கவாகத தரு	5
5. உத்தர பிரிதியுத்தர தரு	37
6. வயர்ணத் தரு	1
	197

பிரவேசிக தரு :

பாத்திரப் பிரவேசப் பற்றிக் கூறும் பிரவேசிக மூன்று இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சனகமகாராசன் சபைக்குத் தசாதன் வரும் சாவேரீராசத்தருவும், இராமன் திருமணம் காண பல்வேறு நாட்டரசர்கள் வருவதைக் கூறும் மத்திய மாவதி தருவும், கூனி பிரவேசமும் இத்தருவில் அமைந்துள்ளன. கூனி பிரவேசம் செய்வதனைக் கவிராயர்.

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கூனி வந்தாளே பொல்லாத கூனி வந்தாளே

அனுபல்லவி

போனநாள் ராமன் செய்த பகையால் காய்ந்து
பூனை போல் இருந்து புளிபோல் பாய்ந்து (கூனி)

சரணம்

அடுக்குமோ சமனுக்கு அரகோசுக் காலே
ஆர்கொடுக்கிறார் அத்தை அறிகிலேன் மேலே
கொடுக்கிறேன் நான் என்று புறக்கடத் தாலே
கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டாற் போலே (கூனி)

வருணனைத் தரு :

கவிராயர் வருணனைத் தருவை அதிகமாகப் பாடியுள்ளார். போர் வருணனை, பளையெழுச்சி வருணனை, கணிக்கற்று போன்ற வருணனைப் பகுதிகளாக 98 பகுதிகள் வருணனைத் தருக்களாக உள்ளன.

1 திருமால் திருவவதாரம் எடுத்து இராமனாக வந்தமையைக் கணிக் கூற்றாகப் பாடுகிறார்.

இராகம் : கௌளி பத்து

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பரப்பிரம்ம சொகுபமே-புரீசரமன் ஆகப் பாரி வந்தது பாரும்

அனுபல்லவி

வரத்தினால் அரக்களா வனத்தில் எற்றவும்
வானத்தில் தேவர்கள் மலர்மாரி தூற்றவும் (பரப்)

இத்தரு மூன்று சரணங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

2. சீதையில் எழிலை வருணிக்கும் புகத்தான் வருணனைத் தரு இடம் பெற்றுள்ளது

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பெண் இவன் அல்ல ராமா-தாடகை
வண்ணம் கொண்ட நமன் இவன் ராமா

அனுபல்லவி

மண்ணில் மெத்த உயிரை-வதைத் திந்த திரிபுடி
கண்ணில் கண்டதும் கோடி-காணா தனந்தம் கோடி

இத்தரு முன்று சரணங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

3. திகழ்ச்சி வருணனைகள் பல வருணனைத்தருவில் இடம் பெறுகின்றன. இராமன் வில்லொடித்த திகழ்ச்சியை இத்தருவில் காணலாம்.

இராகம் : தோடி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வில்லொடி ரண்டாய் ஓடிந்து விழுந்ததே பாவில்

அனுபல்லவி

கல்யாணராமன்-அளகன் கையால்-மிதினலையில்
வாழ் சனகன் (வில்லா)

இத்தரு முன்று சரணங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

1. திருமண திகழ்ச்சியில் இடம்பெறும் சோபானம் வருணனைத் தருவில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இராகம் : மத்தியமாவதி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சோபானம் சோபானம்-ராம சுவாமிக்கும் சீதைக்கும்
சோபானம் சோபானம்

அனுபல்லவி

பூபன் தசாத பதிக்கும் சோபானம் சோபானம்
புண்ணிய சனக பூபதிக்கும் சோபானம்

இது முன்று சரணங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

5. புத்த வருணனைகள் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன. சக்கிரிவனுக்கும் இராவணனுக்கும் நடந்த மல்புத்தத்தைச் சாவேளி ராகத்தருவில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பல்லவி

சக்கிரிவனுக்கும்-தசக்கிரிவனுக்கும் தொடர்ந்ததே
மல்புத்தம்

அனுபல்லவி

கைக்குள் வீரீஷணன் காட்டும் முன்சாய்த்த
கருமலைமேல் ஒரு பெருமலைப்போல் பாய்த்த (சுக்)

இது முன்று சரணங்களுடன் அமைந்துள்ளது.

சம்பவாத தரு :

பாந்திரங்கள் ஒருவருக்கொருவரிடையே நிகழும் வாக்குவாதம் களைப் பாடலாகப் பாடப்பதனைச் சம்பவாத தரு என்பர். இராம நாடகக் கீர்த்தனையில் இடம் பெற்ற 197 தருக்களில் 53 தருக்கள் சம்பவாத தருக்களாக உள்ளன. சம்பவாதங்கள் நாடகப்பாங்குடன் அமைந்துள்ளன.

1 கௌசிகர் தருவனத்துள்ளான் இயற்றும் தவவேள்வியைக் காக்க இராமனைத் தயரதனிடம் கேட்கிறார். தயரதன் மறுக்கிறார். இதனைக் கவிராயர் ஸ்ரீராகத் தருவில் கூறுகிறார்.

பல்லவி

இராகம் : ஸ்ரீராகம்

தாளம் : சபடி

ராமன் ஏதுக்கு - இதுக்கோ அவன் வரவேணும்
நான் வருகிறேன்.

காலம்

அனுபல்லவி

பூமி அரசன் என்று நான் இருந்தென்ன கொள்ளை
ஸ்வாமி அவன் ஏந்து குழந்தைப்பிள்ளை (ராமன்)

இது முன்று சரணங்களுடன் முடிகின்றது.

2 விபீடணன் தன் அண்ணன் இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். சீதையைச் சிறைப்பிடித்தமைமயால் இராகவன் பகை நமக்கு உண்டாகியுள்ளது. மாற்றான் மனைவியைக் கவர்ந்ததால் வீண்பழியையும் தேடிக்கொண்டாய் என்று இடித்துரைக்கிறான்.

பல்லவி

இராகம் : சாவேரி

தாளம் : ஆதி.

ராகவன் பகை ராவணா ஒருகாலும் நமக்காமோ
அண்ணே பந் சுமக்காதே
ஏகனாய் அந்த வேரும் தகரத சாமன் என்றும் வந்தாரே.
நாம் ஏங்கே போவேசம் அந்த (ராகவ)

சரணம்

அலைகடல் குழிலுங் கப்புரிநகர்மேவே வந்தொருகாலே
அளவறு ராட்சதர் மலைமகள் போலே மண்டினைதாலே
அலைந்தோம் மெத்த உலைந்தோம் மேளி
குலைந்தோம் நிலை கலைந்தோம் என்றுதேவர்

காலமே ஓலமே செய-ஆதி

மூலமே கோலமே ஆதி வந்து

கிளையும் விளையும் முளையும் களையவே
வலக்கை தந்து நிலத்தில் வந்தவதரித்த (ராகவ)

சுவரகத தரு :

பாத்திரம் தனக்குத்தானே உரையாடும் வகையில் அமையும்
சுவாகதகு ஐந்து இராம நாடகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. கன்னிமாடம் தன்னில் முன்னேவந்து நின்றவரைக் கண்டு
சீதை யாரோ இவர் யாரோ என்று தனக்குத் தானே
கேட்டுக் கொள்கிறார்.
2. சீதையை எங்கும் தேடிக்கொண்ட நிலையில் அசோக
வனத்தில் சீதையைக் கண்ட அனுமன் ஆனந்தமடை
கிறான். கல்யாணி இராகத் தருவில் இச்செய்தி இடம்
பெற்றுள்ளது.

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சீதையைக் கண்டானே-அனுமன்-செடிமேல் நின்று
சேவைவாய்க் கொண்டானே-அனுமன்

அனுபல்லவி

ஆதவன் காலாத இலங்கை மடுவிலே
அரக்கிய ரென்கிற புலிக்கட்டம் நடுவிலே (சீதை)

மூன்று சரணங்களுடன் இத்தரு அமைந்துள்ளது.

உத்தரபிரதீயுத்தர தரு

பாத்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உரையாடும் உரையாடலை
உத்தரபிரதீயுத்தரதரு என்பர். இராம நாடகத்தில் 27 பகுதிகள்
இத்தரு வகையில் அமைந்துள்ளது. நாடகக் கீர்த்தனையாகையால்
சிறப்பான உரையாடலை இத்தருக்களின் மூலம் கவிசாயர் காட்டு
கிறார்.

சூர்ப்பணகை தான் அடைந்த துன்பத்தைக் கரளிடம் முறை
யிடுகிறான். இதனைக் கல்யாணி இராகத்தரு சிறப்பான சொற்கட்டு
களுடன் கூறுகின்றது.

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பட்டபாடு கேளாய்-கரணே நான்-பட்டபாடு கேளாய்

சரணங்கள்

1. பட்டபாடு கேளாய்-பணைத்ததோளாய்-பிடித்தலாளாய்
குட்டி மனிதன் என்னைக் கட்டியிழுக்கப்படுகளைப்
பெட்டி பாம்பு போல ஒட்டி அண்ணாவே (பட்ட.)
2. ஏற்கும் பெண் எனைக் கண்டே-அண்ணனுக்குண்டே-
என்றுகொண்டே
தூர்க்கப் போனேன் பெண்டு காக்கு மனிதன் கண்டு
முக்கும் காடும் ரெண்டும் போக்கடித்துக் கொண்டு
(பட்ட.)

இதுபோன்று மேலும் இரு 57 வாய்க்காட்டுடன் இக்கரு அமைந்துள்ளது

கம்பர் இராமராமையைக் காவியமாக்கியதால் காவியப்பண்டிற் குரிய நாட்டுப்படலம், நகர்ப் படலம் ஆற்றும்படலம் அரசியற்படலத் தோடு தொடங்கினார். கவிராயர் இதனைக் கீர்த்தனை நாடகமாகக் கையாண்டமையால் தொடயத்துடன் தொடங்கியுள்ளார்.

பாலகாண்டத்தில் தோடயம் 1 திபதை 3 தருக்கள் 18 இசைக் கூறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோடயம் 2

இசை நாடகங்களின் தொடக்கப் பகுதியாகத் தோடயம் இடம் பெறும் பழந்தமிழ் இசை தூலில் காணப்படும் தேவபாணியாக இது அமையும். இசை நாடகங்களில் இறைவணக்கப் பாடலாக இன்று வழங்கப்படுகிறது சில நாட்டிய அரங்குகளிலும், மெலட்டுர் பாகவத மேளாவிளும் இன்றும் தோடயம் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. நாட்டியம் ஆடிமுதிர்ந்த மங்கையரைத் தோரிய மடத்தை என்று சிலம்பு கூறும். இத்தோரியம் தோடயம் என்று மருவி இருக்கலாம். மேலையில் மேளக்கட்டு எளிதில் தேர்நூலிக்கும் வகையில் நாட்டை, கம்பீரநாட்டை, கெளள, செளராஷ்டிரம், அம்சத்வணி இராகமாலிகைகளிலும் இது வரும் 7'.

இராம நாடகத்தில் நாட்டைராகத்தில் ஜயம தாளத்தில் தோடயம் அமைந்துள்ளது.

எவரும் வணங்கிய ரகுராமன் - எதுவும் நினைந்தது
தருராமன்
ரவிசூல சுந்தர ஜயராமன் - நாடகத்தைச் சொலவே ஆ-ஆ
கவள நெடுங்கர தலசாமி - கமலதிரியம்பகம் உளசாமி
பவனி வரும் கசமுசாமி - பாதபற்பக் துணையே ஜயஜய

இதுபோன்று ஆறு காணங்களில் இத்தோடயம் அமைந்துள்ளது. இதில் இராமன் கதையைச் சிறப்புடன் பாட சிவன், விநாயகன், திருமாலை வேண்டுகிறார். நாடகத்தின் தொடக்கம் நாட்டையில் அமைந்திருப்பதனாலும் தோக்கலாம். இசை திகழ்ச்சிகளை நாட்டை இராகத்திலோ கம்பீர நாட்டையிலோ தொடங்கும் மரபு இன்றும் பின்பற்றி வருதலை அறிகிறோம்.

திபதை :

திபதை என்பது இசை வடிவ வகைகளுள் ஒன்றாகும். இதனைக் கண்ணி என்று இயற்றமிழ் இலக்கணத்தார் உரைப்பர்.

வண்ணத்தரு :

வண்ணத்தரு என்ற ஒருபகுதி சுந்தர காண்டத்தில் (18) இடம் பெற்றுள்ளது. தோடி இராகம் ஆதி தாளத்தில் அமைந்துள்ளது. இது கண்ணிகளால் அமைந்துள்ளது கண்ணிகளால் அமைந்த தளைத் திபதை என்பர். ஆனால் இது வண்ணத்தரு என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது பஞ்சசேனாதிபதிகள் துட்சதன் இவர்களைப் பற்றிக் கூறும் பகுதியில் உள்ளது.

இராகம் : தோடி

தாளம் : ஆதி

கண்ணிகள்

வந்தாளே ராவண காதலன் - அனுப்ப அஞ்சுதன் இருத்திடப்படை
தந்தாளே தோராய காலிஞ்சுள் - மிகச் சூழத்தாம் வளைத்த
தொப்பெள

மதகிகள் பரிகள் சதநிகரகள் வரவும்

வருக வருக என ராவண தூதன்

என்று அமைந்துள்ளது இராம நாடகத்தைப் பதிப்பித்தவர்கள் இதனை வண்ணத்தரு என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் இது தருவுக்குரிய இலக்கண அமையப் பெறாமல் திபதைவாக அமைந்துள்ளது. கண்ணிப்பாடலாக உள்ளதே தவிர பல்லவி அனுபல்லவி சரணங்கள் என்ற அங்கங்களைப் பெறாமல் உள்ளது. எனவே இதனைத் தரு என்பதை விட திபதைவாகக் களக்கிடவேண்டும்.

திபதை 1

இசைப்பா வகைகளுள் திபதையும் ஒன்றாகும். கதையைத் தழுவி அமையும். கீர்த்தனை நாடகங்களில் இடம்பெறும், திபதை என்பது ஒருவகைத் தொழில்நுட்பமாகும். தனிப்பா என்று தொழில்நுட்ப சொல் திபதை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது நாடகத்தில் அமையும் தீண்ட உரையாடலை அமைக்க சிறந்த அமைப்பாக விளங்குகின்றது ஒருவகை ஒருவர் எதிர்த்து உரையாடும் வகையாலும் அமையும். கதைத்தழுவி இசைப்பாடலாக இருந்தாலும் இதனைத் தரு என்று கூற இயலாது. தருவில் கீர்த்தனைகளின் உறுப்புக்களான பல்லவி அனுபல்லவி சரணம் என்ற அமைப்புகளைக் காலாம். இது இவ்வறுப்புக்களைப் பெறாமல் கண்ணிப்பாடல் வகை அமையும். இதுவும் இராகம் தாளம் என்ற அமைப்புகளைப் பெற்று வரும் பாடல் இரண்டடிக்கொண்ட கண்ணிகளாக அமையும்.

கவிராயினர் இராமநாடகக் கீர்த்தகையில் 60 திபகைப் பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டடிக்கவரான பலசீர்க்களாகக் கொண்டு பெரும்பாலும் தொங்கல் பெற்றும் பெறாமலும் வருகின்றன தொங்கல் ஒரு சீராலே, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்டோ அமைந்துள்ளன. ஒரேசொல் அடித்தாலும் தொங்கலாகவும் அமைந்துள்ளது.

- 1 மண்ணினில் அசாம்பேலக் காலுகிறாயே ஆசிரியாதம் ராம
கண்ணினில் வேதியர்போலத் தொணுகிறாயே நமஸ் ராம
காரம் பச்சை ராம
—பாலகண்டம்

இத்திபகையில் 'ராம' என்ற ஒரு சொல் தொங்கலாக அமைந்துள்ளது.

2 அடிதோறும் இரண்டு சொற்கள் தொங்கலாக அமையும் திபகைகளும் உள்ளன.

- கல்வியான பேரினக அடித்தனர் - சளகன்
சொல்லிய வார்த்தையைப் படித்தனர்
எல்லாரும் ஆனந்தம் கூடனர் - அவர்
எங்கெங்கும் நின்றுகூத் தாடினர் - பாலகண்டம்

3 தொடர் இடையேயும் தொங்கல் இடம் பெறும் திபகைகள் உள்ளன.

- ராமன் முடிசூடும் என்ற பேய்மதி உளக்கு வந்தது.
ஏதம்மா - என்ன - வாதம்மா
சீமாட்டி உன் பிள்ளை பாதன் கர்மாட்டி ஆனானே என்ன
செய்கையே - அம்மா - கைக்கவே.

4 உரையாடலாக அமையும் திபகைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இராமன் சூர்ப்பணகை உரையாடல் இவ்வகையில் அமைந்துள்ளது.

- செம்பவள வல்லிபோல எங்கே வந்தாய் வந்த
சேதியென்ன சொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப் போன தெய்வம் எதிர்வந்த தென்றிகை
கொண்டு காண வந்தேன் என்கோயே.
- ஆரண்வ காண்டம்.

இராகங்கள் :

இராம நாடகத்தில், கமார் 43 இராகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அசாவேரி, கல்யாணி சாவேரி, தோடி, மத்யமாவதி, சீமாகளம் என்ற இராகங்கள் 15 முதல் 20 முறை பயன்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. ஆனந்த பைரவி, சங்கர பரணம், செளராலடியம், புள்ளாகவசானி என்ற இராகங்கள் 11 முதல் 15 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அடானா, கம்போதி தேதா கொளம்ப, சுருட்டி, நாதநாமக்கிரியை நீலாம்புரி, பந்துவராளி, கூபரளி, வியாகடை, முகாரி என்ற இராகங்கள் 5 முதல் 10 தடவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. செஞ்சுருட்டி, கசந்தனி காடு, கமக, துவிஜா வத்தி, நாட்டை, நாட்டக்குறிஞ்சி, சிலகரி, பாசு, மங்கள கௌசிகம் தன்யாசி யமுனாகல்யாணி, பூராகம் என்ற இராகங்கள், ஒரு முறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எண்	இராகம்	I	II	III	IV	V	VI	கூடுதல்
1	அசாவேரி	4	2	1	1	2	8	18
2	அடானா	—	—	1	1	2	1	5
3	ஆகரி	—	—	1	—	1	1	3
4	ஆபி	—	—	1	—	—	1	2
5	ஆனந்தபைரவி	—	1	1	—	3	6	11
6	உகசலி	—	1	—	—	—	3	4
7	எதுகுலகம்போதி	—	1	—	—	—	3	4
8	கண்டா	—	—	1	2	—	1	4
9	கமக	—	1	—	—	—	—	1
10	கல்யாணி	3	1	2	—	1	8	15
11	கன்னடா	—	2	—	—	—	2	4
12	காடு	—	1	—	—	—	—	1

13	காப்போதி	—	1	—	—	1	7	9
14	கேதாரகௌளம்	—	—	—	1	1	3	5
15	கௌளி பத்து	2	1	—	—	—	1	4
16	சகாவா	—	—	—	—	—	2	2
17	சங்கரபரணம்	1	1	1	1	3	6	13
18	சாரங்கா	—	—	1	1	1	1	4
19	சாவேரி	5	1	—	1	2	10	20
20	சூட்டி	—	2	1	1	—	1	5
21	செஞ்சூட்டி	—	—	—	—	1	—	1
22	சைத்தவி	—	—	—	—	—	1	1
23	சௌராஷ்டிரம்	2	—	—	2	1	7	12
24	தன்யாசி	—	—	1	—	—	—	1
25	துன்னாவத்தி	1	—	2	—	—	1	4
26	தோடி	1	—	2	1	4	7	* 15
27	நாட்டக்குறிஞ்சி	—	—	—	1	—	—	1
28	நாட்டை	1	—	—	—	—	—	1
29	நாதநாமக்கிரியா	1	—	—	1	1	2	5
30	நீலாம்பூரி	—	2	1	—	1	1	5
31	பத்துவராளி	—	—	1	—	1	3	5
32	பாக	—	—	—	—	—	1	1
33	பியாகடை	—	—	1	—	1	3	5
34	பிலகரி	—	—	—	—	—	1	1
35	புள்ளாகல்யாணி	—	2	2	2	—	5	11
36	புலாணம்	—	—	—	—	—	2	2

37	பையன்	—	2	1	—	2	4	9
38	மங்களகௌசிகம்	—	—	—	1	—	—	1
39	மத்யமாவதி	2	4	1	1	1	8	17
40	முகாரி	1	3	1	—	1	1	7
41	மோகனம்	3	1	2	—	2	9	17
42	யமுளாகல்யாணி	—	—	—	1	—	—	1
43	பூராகம்	1	—	—	—	—	—	1
மொத்தம் :		29	30	26	19	33	121	258

இந்த இராகங்கள் காட்டும் புள்ளி விபரங்களை நோக்குகையில் கீழ்க்காணும் முடிவுக்கு வர முடிகிறது.

1 அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இராகங்கள் சாதாரண கர்த்தா வான அருணாசலக் கவிராயருக்கோ அல்லது, இசை அமைத்தவர் களான கோதண்டராமய்யர், வெங்கடராமய்யர் ஆகியோர்க்குப் பரிந்துரியான இராகங்களாக இருக்கலாம்.

2 அக்காலத்தில், மக்களிடையே, பெருமழக்கத்தில், இவைகள் இருந்திருக்கலாம்.

3 ஒருமுறை, ஒரே நேரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட இராகங்கள், மக்களின் பழக்கத்தில் அதிகம் பரிலப் படாததாய் இருக்கலாம்.

4 இவை சேதனை முயற்சியாகவும் அமைந்திருக்கலாம்.

5 பாடல் பொருளுக்கும், உணர்ச்சிக்கும் ஏற்ப அமைவும் இராகங்களாகவும் அமைந்திருக்கலாம்.

இவ்வாறு இவைகளைக் கருதிட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றன.

நாட்டை :

இசைக்கச்சேரிகளில் நாட்டை, கம்பீரநாட்டையில் தொடங்கும் வழக்கம் நேவாரக் காலத்திலிருந்து நிலவி வருகிறது. இன்றும் இசைக்கச்சேரிகள் நாட்டையிலிருந்து துவங்கும் வழக்கம் பரின்று வருகின்றது. இம்மையு இராமநாடகத்திலும் பின் பற்றப்

பட்டுள்ளது. தாடகத் துவக்கமாக, தேரடையர் தாடகையில் அமைந்த
துள்ளது. இது குறிஞ்சிப்பஸ் என வழங்கப்படும் செவ்விய யாழ்
திறவுகையில் ஒன்றாக நட்டபாடக பஸ் என அழைக்கப்படும்.
இதுவே தாடகையில் தாடகையாற்றும்.

சைந்தலி :

சிந்து சமவெளி மக்களால் பாடப்பட்ட இராகாக சைந்தலி
ஸாக் கூறுவர். சிந்துவி என்ற சொல் ஸாந்தலி என மாற்றிற்று.
கவிராயர் காலத்தில் இது அபூர்வராகமாக இருந்துள்ளது. வட
இந்திய மக்கள் திருமண நிகழ்ச்சிகளில் இந்த இராகத்தைப்
பாடுவர். 22-ஆவது மேளமான காகாப்பிரியாவில் இது ஜன்ய
மாகும்.

கவிராயர் இந்த இராகத்தை ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தி
யுள்ளார். குறித்த காலத்தில் இராமன் ராமன கண்ட பரதன்
மீதில் சிறுந்து தன்னை மாய்த்துக் கொண்டு விருப்புகிறான்.
அதனைக் கோசலவத் தடுக்கிறான். அப்போது - இராமன் சொல்
வந்து நான் உயிருடன் இருந்தேன் ஆகவே தந்த காலமும்
முடிந்து விட்டது. அவளுக்கு நான் சொன்ன வாக்குப்படி உயிர்
விடப் போகிறேன் என்ற பொருளில் அமையும் கீர்த்தனையைக்
கவிராயர் பாடத்துள்ளார். (புத்த 91) பாடற் பொருளும் இசையும்
ஒன்றினை ஒன்று தழுவி அமைந்துள்ளது.

சாவேரி :

இராமநாடகத்தில் 20 முறை பயன்படுத்தப்பட்ட இராகமாகவும்,
அதிகம் பயன்படுத்திய இராகங்களில் முதலி இராகமாகவும் சாவேரி
விளங்குகிறது. இது மகிழ்ச்சி உணர்வை வெளிப்படுத்துவது ஆகும்.
இராகில் சத்திர ஒளியில் பாடும் இராகமாகவும் அமையும் 15ஆவது
மேளமான மாயாமாளவ கௌகளையில் இது ஜன்யமாகும் "சாவேரி"
என்பதனைச், சேவாபாளத்தை உண்டாக்கி, ஆளத்தித்துப் பாடும்
இராகமாக கூறுவர் இது பாலகாண்டத்தில் ஆறு இடங்களில்
ஆறும் யுத்தகாண்டத்தில் பத்து இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்
பட்டுள்ளது தவிரதன் மிகிலக்கு எழும் நிகழ்ச்சியையும், சீதை
மலா மண்டபத்திற்கு வரும் நிகழ்ச்சியையும், சாவேரியில் பாடியுள்
ளமை இதன் பொருத்தத்தை அறிய துணை செய்கிறது. சீதை
இராமனைக்கண்டு

"ஆரோ - இவர் ஆரோ - என்ன - பேரோ - அதியேனே" என்று
என்று தொடங்கும் தரு சாவேரியில் அமைந்துள்ளது. ஆனால்
தற்காலத்தில் இதனைப் கூறாமல் பாடி வருகின்றனர்.

மத்தியமாவதி :

இது ஒரு மங்கலராகமான இராகம். செந்துகுத்தி என்ற
பள்ளையர் பத்யமாவதி இராகமாகக் குறிப்பிடுவர். தேவாரத்தில்
"மீனா அபுகம" என்ற கந்தார் தேவாரம் இந்த இராகத்தின்
அமைந்துள்ளது. 22-ஆவது மேளமான காகாப்பிரியாவில், இர-
ஜன்யம். காந்த நிலையை இது வெளிப்படுத்தும். மத்தித்தமாவதி
என்ற சொல் மருவி மத்யமாவதி ஆகிற்று என்பர். மத்தித்தமாவதி
எனில் ஒருவகுப்பு. திறவுகையில் என்பது பொருளாகும். இசை
நிகழ்ச்சியில் மங்கலம் பாடி முடிக்க இன்னராகத்தை மேற்கொள்ளர்.
கவிராயர் 17 முறை இந்த இராகத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.
சீதை திருமண நிகழ்ச்சியில், சோபானம் பாடும் பொழுது இந்த
இராகத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இராகம் : மத்யமாவதி : தாளம் : ஆதி

சோபானம் சோபானம் - 7ம் - கவாடக்கும் சீதைக்கும்

சோபானம் சோபானம்

(பால - 19)

இராமநாடகத்தில் அமையும் 333 இசைப் பதிகங்கள், ஆதி
தாளத்தில், 145 பகுதிகளும், தாடகாள எழுதில் 7ம் அமைந்
துள்ளது. எனைய தாளங்கள் குறைவாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இராமநாடக சாகித்திய அமைப்புகளை நோக்குகையில்
அருணாசலக் கவிராயரை இசைமாடி பாடி அழைப்போமேயாளால்,
அவரைச் சாகித்தியகாரர் என்றழைக்கலாமே தவிர, வாக்யேக்காரர்
என்ற அழைப்புது பொருத்தமாக அமையவில்லை. திலகீர்த்தனை
கள் மிக நீண்ட சரணங்களுடன் அமைந்துள்ளன. அதுபோல
நீண்ட அனுபவிகளைக் கொண்டும் அமைந்துள்ளது. சொல்ல
மைப்பும், தொடரமைப்பும் கதைப்பகுதிகளுக்கு முக்கியம் தருகின்ற
தே தவிர பாடுவதற்கு ஏற்ற மொழியமைப்பைப் பெற்றதாக அமைய
வில்லை.

இராமாயண ஓரடிக் கீர்த்தனை :

இராம நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் இராமயண ஓரடிக் கீர்த்
தனை என்ற பகுதி இடம் பெறுகிறது இராம நாடகத்தை எழுத
ஒரு ஆகபோல கவிராயர் இதனை அமைத்தும் கொண்டார் என்றும்
குறிப்பிடுவர். இதில் விருத்தம் ஒன்றும், தேயிராகத்தில் அமைந்த
ஒரு தருவும் இடம் பெற்றுள்ளது. இராமாயணக் கதைமையச் சுருக்க
மாக இது உணர்விறது.

"கோதண்ட தீட்சாசுருவே பக்தர் இதய
கோகளை மலர் பருவே"

என்ற பல்லியுடன் தொடங்கி, நீண்ட அனுபலையியுடனும்
242 அடியையுடைய ஒரு சாணத்துடனும் விளங்குகிறது.

4. நாடகப் பகுதி

அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகக் கீர்த்தனை தமிழ்
நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு நூலாக விளங்கி வருகிறது. இது
ஒரு கவிதை நாடக நூலாக விளங்குகிறது. தரன்படைக்க திளைத்த
படைப்பை நாடகக்கீர்த்தனைவராகக் கவிராயர் படைத்துள்ளார்.
தமிழ் நாடகப் படைப்புகளைப் போல இதுவும் நாடகப் படைப்புகளை
முழுமையாகப் பெற்ற நூலாகக் கருதிட இயலாது இது நாடகமாக
நடிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை இது குறித்து ப. நெடுமாறன்
குறிப்பிடும் பொழுது "17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்
அருணாசலக் கவிராயர் எழுதிய இராமாயண நாடகம், அசோகுடி
நாடகம் ஆகியவைப் பாடல்களாலேயே அமைந்துள்ளன.
அவ்வுகடனில் நடிக்கப்படவில்லை" - ஆனால் இந்நூலில் உள்ள
சில பகுதிகள் நாடக மேடைகளிலும், நாட்டிய அங்குகளிலும்
இடைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் நாடகத்திற்குரிய காட்சி, களம் அமைப்புகளைக்
கொண்டிருக்கவில்லை. பாடல்களுக்கு மேல் சிறு விளக்கங்கள் தரப்
பட்டுள்ளன. இவைகளைக் கவிராயர் எழுதினாரா அல்லது நூலை
வெளியிட்டவர்கள் எழுதினார்களா என்பது அறிய இயலவில்லை.
இக் குறிப்புக்களும் நாடகக் குறிப்புகளாக அமையவில்லை.

கதை திகழ்ச்சியில் தொடர்பும், பொருத்தமும் அமைந்துள்ளன.
ஒவ்வொரு திகழ்ச்சியும் விசுத்தம் கீர்த்தனைகளின் மூலம் கூறப்
பட்டுள்ளன. கீர்த்தனைகள் நாடக வடிவமான திபகை, தரு என்ற
இடை வகைகளாக அமைந்துள்ளன.

பாத்திர பிரவேசம் :

நாடகத்தில் பாத்திர பிரவேசம் முக்கிய இடம் பெறும். பழய
காலத் தமிழ் நாடகங்களில் இது தவறாது இடம்பெறும். இதனைப்
பிரவேசிக தரு என்பர் அதில் கதாநாயகி அறிமுகம் சிறப்பான நிலை

பெறும். இராம நாடகத்தின் சீதை அறிமுகத்தை இந்திகையில்
அமைத்துள்ளார்.

"அள்ளை சாண்டி வந்தானே - ராசாதிரை
அனைவர்க்கும் காஷி தந்தானே".

பாத்திர உரையாடல் :

நாடகத்தில் பாத்திர உரையாடல் சிறப்பான இடம் பெறும்.
பாத்திரப்பங்கேற்ற உரையாடலாக அமையும். இதனைச்
சம்வாத தரு என்பர்.

இராமருக்கும் பரசராமரும் இடையில் அமையும் உரையாடல், கை
கேசி உனி உரையாடல், இராமன் சூர்ப்பணை உரையாடல்,
சீதை இராவணன் உரையாடல் போன்ற முக்கிய உரையாடல்கள்
அமைந்துள்ளன. பாத்திரப்பங்கு, பாத்திரப் போக்கிற்கேற்ற
உரையாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சீதை இராவணனை இடித்துரைக்கும் நிலையினைக் கவிராயர்
குறிப்பிடுவதனைக் காணலாம்.

"கெட்டுப் போக வேணுமே கேடா - அட - ராவனத்
தரும்பேதி
கெட்டுப் போக வேணுமே கேடா."

தனக்குத்தரன் உரையாடல் :

பழைய நாடக மரபில் தனக்குத்தரன் உரையாடும் மரபு மிகுதி
யாக இடம் பெறும். இம் மரபு இராம நாடகத்திலும் இடம் பெற்
றுள்ளது. அசோக வளத்தில் சீதைவின் திகையகக் கண்ட அனு
மன் தனக்குத்தரன் உரையாடல் கொள்ளும் திகழ்வு இதற்குச் சரி
யான எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.

இன்னார் இனியார் என்று தெரி யேனோ புண்பயிவம்
என்ன செய்தேன் இவர்கள் வரத் தானே.

— கிட்டித்தரகரண்டம்.

இதுபோல பாத்திர உரையாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உரை
யாடல்களை விட திகழ்ச்சி வகுண்களைக் அதிகமாக இடம் பெறு
கின்றன. இவை நாடகப் பங்குபடக் குறைத்து விடுகின்றன. இத்
துடன் மேடையில் பாடுவதற்கு இயலாத வகையில் நீண்ட பாடல்
களை அமைந்துள்ளன. எனவே இவைகளை நோக்க நாடகப்

பாண்டி நாட்டில் இயலும் இராம நாடகத்தில் பெரும் பங்கு வாய்ந்திருந்தவாள் எனலாம்.

நாட்டிய மேடையில் தஞ்சாவூர் பாஷ்பிள்ளை பரத நாட்டியப் பள்ளி ஆசிரியர் தலைக்கோலாசாள், நாட்டியக் களையாக பாஷ்பிள்ளையாரின் அவர்கள் தன் மாணவி ஆடல் தங்கை கற்பகம் செவ்வகையார் மூலம் இராம நாடகக் கீர்த்தனையின் பல பகுதிகளை நாட்டியப்பாஷ்பி வகுத்திறனர். இக்கீர்த்தனை நாடகத்தைத் தனி நிகழ்ச்சியாகச் செய்து வருகின்றனர். ஆர்வலர்களால் பெரிதும் வாழ்வுகொண்டுவருகிறது.

நாட்டியப்பாஷ்பி :

அருணாசலக் கவிராயர் பாடியதாக ஐந்துபத்திகள் 1855 இல் விவாசர்பாடி விதாயக முதலியார் கட்டிய 'சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலை' என்ற நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் புலவர்கள் பலர்பாடிய கீர்த்தனைங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. விதாயக முதலியாரைப் புகழ்ந்து புலவர்கள் இசை வாணர்தன் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாக உள்ளது. இவரைப்பற்றி மகா வித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் ரிள்ளையும் ஒரு மாலை பாடியுள்ளார். இந்நூல் 160 பாடல்கள் கொண்டன. இதில் 125-31 பாடல்களில் இப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் முதலியன்பற்றியதாக அமை யாமல் இறைவனைப்பற்றி அமைந்துள்ளன. அவை சீவ்வகுமாறு.

மலிகைச் சிங்கர வேலர் மீது ஒரு கீர்த்தனைத்தையும் நான்கு பதங்களை அருணாசலக் கவிராயர் பாடியுள்ளார். கவிராயர் இராம நாடகக் கீர்த்தனையை மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியார் வீட்டில் பாடிச் சொற்பொழிவாற்றும் காலத்தில் இப்பாடல்களைப் பாடி இருக்கலாம்.

இராமக் சாவேரி தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஆயிரம் கண்கள் வேணும் - மலிகையார்
ஆறுமுகச் சிங்கர வேலவரைத்தானா (ஆயிரம்)

அறுபல்லவீக்குப்பின்.

சரணம்

மருவு தெய்வையையோடு ஒரு குற பின்னாளும் - மன்மதவேலும் வழிபடுமழ் சொழுகிய பன்விரகு தோளும் - கண்டெத்த நாளும் கரையும் - அன்பர் நிறையும் - பொன்நூல் அரையும் முகத் தாமசையும் மேல்யில் வருணமும் - சிரணமும் - துருவாபரணமும் சரணமும் - முனிசு சிரமும் காமும் திருசுந்தரமும் தரித்த நூலும் - திருக்கைவேலும் தரிக்க (ஆயிரம்)

2 சிங்கரவேலவர் மீது சாவேரி - ஆதித்தாளத்தில் பாடியதாக

ஒருத்தியவன் உம்மைவரச் சொன்னான் தான் என்று தொடங்கும் பதம் உள்ளது. இதன் முன்றாவது சரணம்.

அண்ணல் கபலீசர் - பாலா தெய்வவாய்களை வள்ளியம்மைக் கலம் கிருத காலா வண்ணக் கடம் பணிவி சாலா தென்மயிலை யம்பதி. வகு சிங்கர வேலா

வின் மீதினி லோடி வரும் இந்து வீசு திலவாலேகளை வந்து எண்ணத் தெல்லாம் எண்ணி மனம் கொத்து ஏங்கி ஏங்கி மாள்மிக னந்தர்

என்ன செய்வான் வெகுநாழிகை மட்டு மிவ்விடமே தினைவாகவே தொட்டு அன்னமுடன் கிளி தன்னையும் கிட்டு ஆயிரந்தர முண்டென்னைக் குமரி.

ஒருத்தியவனும்மை வரச் சொன்னான் தான் உபரிதனி வீத்திராவளி பரிமள வேணி,

3 தருணம் உள்மேல் ஐயல் கொண்டு தனிக்கிறான் என்றப் பல்லவியுடனும் பாரதி இராம ஆதிதாளத்தில் ஒருபதம் உள்ளது.

- 7 கலைமாமணி: ஆ. க. முத்துக்குமாரசாமி தமிழ்க்கிரந்தனை ஆசிரியர் நாலவர் 1990.
- 8 மு. அருணாசலம் கருநாடக சங்கீதம் ஆதி மும்முர்த்திகள் 1985 ப. 47.
- 9 மேற்கோள் மேலது, ப. 19
- 10 Robert Cald Well, A comparative Grammar of the Dravidian 1976. P. 31.
11. வீழ்ச்சியுற்ற தமிழகத்தில் (கட்டுரை) முனைவர் சண்முக. செல்வகணபதி, சீகாழி முத்துத்தாண்டவர் 1995. ப. 88
12. சீகாழித் தலபுராணம் முன்னுரை.
13. மு. அருணாசலம், கருநாடக சங்கீதம் ஆதிமும்முர்த்திகள் 1985. ப. 59.
14. ————— ப. 105
15. ————— ப. 105
- 16 நன்றால் நூற்பர, எண். 34

துணை நூல் பட்டியல் :

1. அருணாசலம் கவிராயர், சீகாழி, அலுமார் பிள்ளைத்தமிழ்
2. ————— இராம நாடகக் கிரந்தனை.
3. ————— சீகாழியந்தாதி.
4. ————— சீகாழித் தலபுராணம்.
5. அருணாசலம் மு. கருநாடக சங்கீதம் தமிழிசை ஆதி மும்முர்த்திகள், 1985.
6. ஆரிகாப் பண்டிதர் மு. கருணாமிர்த சாகரம், 1917.
7. சாம்பரினாள் சு. டாக்டர், வீழ்ச்சியுற்ற தமிழகத்தில், 1995.
8. செல்லத்தரகர் டி. டி., தென்னக இசையியல் 1990.
9. தமிழ்ச் சங்கம் சென்னை, வெள்ளி விழா மலர் 1975.
10. முத்துக்குமாரசாமி ஆ. க., தமிழ்க் கிரந்தனை ஆசிரியர் முதல் நாலவர், 1990.